

ad si cecundum ad cuius tactum mox macula sanguinis apparuit. Qua vi
sa custos iterum corporale lauit. et macula abluit. sed mox ut iuuenula ma
num apposuit. mox eadem apparuit. Delatum est miraculum ad magistrum
Inuictum fuit orationes reuelata est causa. quiesita est et inuenta. Fuerat enim
impregnata occulte. et ideo tactu corporalis indigna. Quantum deo mun
de manus placeant ad idem ministerium sequens declarat exemplum.
Item de corporali quod godescalcus in exiccatione rupit et divina vir

C. lxvij. tus reparauit

Godescalcus de volmuntsteyne cuius supra memini. cunctis die qua
dam corporale cum sacrista nostro extendisset ad poliendum.
Illiudque per medium rupisset custos illud explicans in theca reposuit
Postea autem illud explicans cum integrum repperisset miratus est val
de sanctitati predicti sacerdotis illud ascribens. Quantum gratie in exicca
tione viius corporalis meruerit virgo de Quiden h[ab]et. S. in distinctione .
vij.ca.xx. Igitur pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est
agnus qui abstulit peccata mundi. Sine etsi huius agni securi non egredi
emur de egypto. id est de hoc mundo. Differencia et modus confectionis ve
tilata sunt. sic illum comedere studeamus ut eius virtute de deserto nre re
ligionis peruenire valeamus in terram vere promissionis in qua per ipsum
et cum ipso ultimum et eternum pascha celebrare mereamur. Amen.

Incepunt capitula distinctionis decime.

Quid sit miraculum. a quo vel a quibus fiat seu in quibus que etiam sit
causa miraculorum. ca. primū. **D**e Winando qui infra unam horam
ab Irlandia translatus est in dyoceum leodiensem. ca. iiij. **D**e mo
nacho y deota qui in somnis accepit scientiam predicatorum. ca. iiiij. **D**e
clericu qui per minutionem scientiam litterarum perdidit et rursum accepit eandem
anno reuoluto sanguinem minuendo. ca. iiiij. **D**e conuerso eberbachensi
cuius tactu infirmi sanabatur. ca. v. **D**e monacho stemptore tempaliū
cuius tactu vestimentorum infirmi sanabantur. ca. vi. **D**e rustico in heymers
bach fornici inclusu et per sanctum Jacobum liberato. ca. viij. **D**e abbate
qui in caritate a monacho suo ammonitus carnes comedit. ca. viij. **D**e
monacho qui carnem fetidam cepit comedere cum abbatu suo obedire noluit
ad esse carnium. ca. ix. **D**e femina a demonio liberata et ab eodem ob ino
bedientiam fracta. ca. x. **D**e demone quem albertus de scodehart oculari

Decima distinctio

de miraculis

eiccit.ca.xi. **D**e theoderico milite de rulant qui in fluxu sanguinis labo
rans saracenos miraculose fugauit.ca.xii. **D**e milite cuius vinea colle
cta ob pfectiōē decimationis miraculose repleta est.ca.xiii. **D**e ouer/
so cui⁹ oratione olla ♂fracta miraculose repata est.ca.xiv. **D**e ouero
ob eius obedientiā pisa in agro siccans miraculose versa est.ca.xv. **D**e
sophia abbatissa cui tenuis ceruifia versa est in vīnu ca.xvi. **D**e pistri
ce blasphemante cuius pasta versa est in fīmū.ca.xvii. **D**e ottone de
sconberch qui p totā quadragesimā carnes comedit. et post pascha illis
vesci nō potuit.ca.xviii. **D**e crucifixo apud sanctū goarem vulnerato.
de quo sanguis exiuit.ca.xix. **D**e cruce lanceata cui simile ḡtigit.ca.xx.
De furib⁹ qui in traiecto cruce furati sunt et suspensi.ca.xxi. **D**e ma/
trona que sine dolore peperit cū ḡsenfisset in mariti signatione.ca.xxii.
De diuisione solis in tres partes.ca.xxiii. **I**tem de eclipsi solis et mor
te philippi regis.ca.xxiii. **D**e stella q̄ visa est colonie post meridiē.ca.xxv.
Item de stella maxima que apparuit post solis occasū.ca.xxvi. **D**e to
nitruo et fulmine in vigilia sancti mathie.ca.xxvii. **D**e theatro in saxon
ia fulmiato.xxviii. **D**e sacerdote pp̄ pccā sua a fulmine osūpto.c.xxix.
De richwino a p̄donib⁹ p tonitruū liberato.xx. **D**e vidua q̄ mēluras su
as ponēs ḡtra ignē domū suā ab incēdio liberauit.xxii. **D**e ciue susaciē
cui⁹ vestis obusta est cruce custodita miraculose.xxiii. **I**tem de pomo
cōbusto zona crucis que circūligata fuerat illesa ca.xxiii. **D**e clericō qui
a meretrice infamatus incendium nō sensit.ca.xxiii. **D**e pīscatore for
nicario quē candens ferrū ob ḡfessionē non lesit. et polstea reciduantem
aqua frīgida obussit.ca.xxv. **D**e viatore incendiario quē frīgidū fer
rum inussit.ca.xxvi. **D**e crucib⁹ que apparuerūt in frisia tpe predicatio
nis crucis .capitulo.xxvii. **D**e cruce que apparuit in soterhusen iurta
solem.ca.xxviii. **D**e alta cruce que visa est in villa dotheym in puincia
frisia.ca.xxix. **I**tem de crucibus que vīse sunt eodem tpe in villa helle
dorp.ca.xl. **D**e nube que in saxonīa cadens multos summersit.ca.xli.
De monstro in puerō p baptismū fugato.ca.xlii. **D**e pagano apud ba
bilonem baptisato et sanato.ca.xlii. **I**tem de autore huius dyalogi
q̄ ui beneficio baptisimi conualuit.ca.xlii. **D**e cane qui a scolarib⁹ ba
ptisatus in rabiem versus est.ca.xli. **D**e richardo rege anglie et pericu
lo eius in mari.ca.xlii. **D**e pressuris que facte sunt nostris temporibus
ca.xlii. **D**e terremotu in cypro.ca.xliii. **D**e terremotu in brita ca.
xlii. **D**e terremotu in colonia.ca.l. **D**e igne qui visus est de celo in ter
ra comitis de monte.ca.li. **D**e homine de fodina in qua p annū iacuēat
obrūtus mirabiliter liberato.ca.li. **D**e homine qui sacramentū cinerū

C Distinctio decima

Iridens puluere suffocatus est.ca.liij. **D**e ouero sepulto et arbore ei⁹ meritis scissa.ca.liij. **D**e puella et silice in signū stabilitatis scisso.ca.lv
De auicula meritis sancti thome epi cantuarienb a miluo libeata.ca.lvi
De columbis quibus miles dedit licentiaz auolandia.ca.lvij. **D**e ci-
tonijs quibus cisterciens benedictionē dedit.ca.lvij. **D**e yundines sp
solita petant loca.ca.lx. **D**e eiconia ppter adulterii occisa.ca.lx. **D**
De anulo conradi prepoliti in esoto reperto.ca.lxi. **D**e aquis in san-
guinem versis et de piscibus eaꝝ.ca.lxii. **D**e bubalis qui custodē suū
interfecerūt.ca.lxij. **D**e lupa que scolare interfecit in carpania.ca.lxiii
De homine cuius omnes liberos lupi suffocauerūt.ca.lxv. **D**e lupo
qui puellam traxit in nem⁹ ut os de gutture socij extraheret.ca.lxvi. **D**
De bufone qui psecutus est theodericū cognomento caueꝝ.ca.lxvij. **T**
Tem de bufone qui in fiala bibuli sacerdotis repertus est.lxvij. **D**e
bufone qui repertus est sup altare iudeoz cum celebrarent scenophegia.
ca.lxix. **D**e serpente qui vulnus satellitis surit et sanavit.ca.lxx. **D**e
matrona flandrensi que serpentem in orbita babit et in partu eundem effu-
git.ca.lxxi. **T**em de muliere cui dormienti serpens per os ingressus
est et per partum egressus.ca.lxxij.

C Distinctio decima Incipit capl'm primū

C Cesarius

Don sine ratione post sacramentum corporis et sanguinis
xpi tractandum suspicor de miraculis. quia qui digne il-
lud conficiunt vel eo participant. nonnunq; gloria mira-
culorum illustrantur. licet enim omnia que in superioribus
distinctionibus dicta sunt satis sunt miraculosa . attamen
in presenti distinctione aliqua de rebus miraculosis dicere
proposui. Et bene hoc fieri arbitror in distinctione decima eo q̄ egipcius
decem plagis valde miraculose percussa est **D**ipollonius. Quid est mi-
raculum? **C**esarius. Miraculum dicimus quicquid fit contra solitū cur-
sum nature vnde miramur. Et causas superiores miraculum nihil est.
Dipollonius. a quo vel a quibus fiunt miracula? **C**esarius. Miracula
fiunt deo auctore sicut q̄ in psalmo dicitur. Tu es deus qui facis mirabi-
lia. Si fiunt etiam miracula tam per bonos q̄ per malos. De bonis questio
non est. De malis vero saluator dicit in euangelio. Multi dicent michi in

illa die. dñe domine. nōne in nomine tuo prophetaim'. et in nomine tuo
demonia eieimus et in nomine tuo virtutes multas fecimus ? et cetera.
vſqz ad illud. Et confitebor illis Quia nunquā noui vos . Appollonius
Wellem mihi nunc expediri o Cesari. que sit causa miraculorū **Cesarius**
Causa multiplex est. mihiqz presertim inexplicabilis. Aliquando deus mi/
racula operatur in elementis ut mortalibus suam ostendat potentiam.
Aliquando genera dat linguarum sive spiritum prophecie ut manifestet
suam sapientiam. Aliquando gratiam dat sanitati ut suam magnam no/
bis reuelet misericordia **Appollonius**. Satis ex dictis tuis intelligo de
um esse causam miraculorum principalem licet finalis causa varietur. Su/
perest ergo ut qz breuiter expediās in quibus fiant miracula **Cesarius**
In hominibus. in elementis. igne scz et aere. aqua et terra. in aibz. pisci/
bus. animalibus et reptilibus. Que vt magis tibi fiant nota aliqua de fin/
gulis tibi tradam exempla. De sanctis qui nostris fuerunt temporibz mi/
racula plurima tibi dicere possem. sed scripta aliorum silentium imponūt
mibi. Aliqua tamen tibi referam vnde satis miraberis. Nostris em̄ conti/
git temporibus quod sequitur exemplum

Ca. ii .

In dyocesi Leodiensi villa que elselo dicitur. laycus quidam habi/
tabat religiosus nomine Winandus matris monachi nostri Wi/
nandi a quo nomen traxit auunculus. Hic tempore quodam pe/
regrinationis gratia cum quibusdaz prouincie sue hominibz Jhe/
rosolimaz profectus est. In die pasce cum post solemnia missarum se ad re/
ditum illi prepararent eis qz predictus Winandus ut homo deuotus sua/
veret ticens. Conueniens est fratres ut in hac sacratissima die quiescētes
omnes eius horas pera udiamus. suadere non potuit. Festinantibus eis
ad portum ipse remansit omniaqz diei officia illius peraudiens solus post
eos die sequenti iter arripuit. Cui persona magne reuerencie illi in equo
occurrens atqz salutans ait. Cur sic bone homo solus incedis? Wel vnde
venis? Respondente eo. ab iherosolimis venio et sic atqz sic mihi contigit
Ille protinus subiungit. Ascende et sede post tergum meum bene seq̄mur
socios tuos. Quod cum fecisset eadem die iuxta predictam villaz eum de/
posuit dicens. Cognoscis vbi sis. Dicente illo. prouinciam quidem agno/
sco sed quid circa me agatur ignoro. Eques adiecit. Quia xp̄m honorasti
idcirco missus sum ut te reducerem. Ecce dom' tua. vade et enarra mirabi/
lia eius que circa te gesta sunt. Quem cum noti eius vidissent. Dixerintqz

Distinctio decima

De miraculis

vbi sunt socj tui? Respondit. hodie sui in iherusalem et reliquerūt me ibidē precedentes me. Et non crediderunt ei dicentes. senex iste delirat. Qui statim concium substanções declinans. cum pecunia que ei supererat ex gratia celestis conuectoris limina beati Jacobi apostoli petiuit et anteqz socj eius redirent ipse rediit. Duplici ergo testimonio glorificatus peregrinorum videlicet q̄ in pascha in iherusalem sit relictus. et conciuim⁹ q̄ die sequenti in eisello sit visus ab utrisqz magnificatus est dominus tanta miracula vbiqz diuulgantes. **D**Appollonius. Si gerhardus de hollenbach. sicut dictū est in distinctione octaua capitulo quinquagesimo octavo trans latus est in iētu temporis ab india in prouinciam nostram ministerio dia boli. dei tamen precepto. nō hoc miroz de celesti nuncio. Antiqua nostris temporibus renouantur miracula. Iheritas thesbites per currus et equos raptus est in paradisum. hic vero non minus miraculose per equū et equi tem in morula temporis transuetus est per multa spacia maris atqz terrarum. **C**esarius. Ego tecum sentio. Audi nunc aliqua de personis ordinis nostri miracula.

Ca iii.

Relatione quorundam abbatum ordinis nostri dixi quod iā dicturus sum. **M**onachus quidam per visionem nocturnam in celeste templum se transpositum vidit in quo alba et stola induitus coram domino euangelium legit. Erat enim dyaconus et sveota. Qui cum legendi benedictionem postulasset a domino huiusmodi responsum accepit. Ab hac hora habeas scientiam et virtutem predicandi verbum dei quotienscumqz tibi fuerit iniunctum. Lecto vero euangelio euigilans intellexit q̄ somnium esset. Miratus tamen de tam manifesta visione. dicebat intra se. Hodie lecturus es euangelium ad missam si eiusdem coloris inuenieris stolam qualem in celo vidisti vera est visio. Nutu vero dei factum est ut a sacrista stola consimilis exponeretur. Vox de visione q̄i certificatus quid viderit abbati exposuit a quo iussus loqui verbum dei usqz hodie impremeditate tam excellenter et tam efficaciter illud exponit ut omnes auditores suos in stuporem conuertat. Alijs siquidem temporibus nullius est litterature. **D**Appollonius Miraculum salomonis qui in somnis scientiā accepit in isto resultat. **C**esarius. Deus em̄ est scientiarū dominus. Alijs scientiam ut dictum est miraculose conferendo. alijs non minori miraculo habitum subtrahendo.

Ca. iii.

Abbas de lapide sancti michaelis tempore capituli generalis p
hemmenrode transiens casum mirabilem nimis ibidem recita
uit. Fuit apud nos inquit clericus bone admodum litterature
Hic cum die quadam in vena sanguinem minueret. sic omnē sci
entiam scripturarū perdidit ut eam per sanguinem effudisse videretur lit
teram ab illa hora non cognouit. latini sermonis nec ynu quidem verbū
intelligere vel proferre potuit et vt noueritis priuatio nem sensus nō fuis
se in causa sed diuinam potentiaz omnium rerum prius habitarum plene
retinuit scientiam. Qui cum tam mirabilem litterature sue iacturaz cū do
lore multis exposuisset. quidam ei suasit dicens. Anno revoluto eodez die
et eadem hora iterum minuas forte subtracta recipies. Quod cum feciss
scientiam pristinaz recepit. A domino factum est istud sicut et precedentia
et est mirabile in oculis nostris. Alijs etiam per alios dominus tribuit
gratiam sanitatum.

Ca. v.

In eberbaco conuersus quidaz extitit homo simplex et bonus eta
tis decrepite. Huic dominus tantam cōtulerat gratiam vt tactu
manus eius diuise infirmitates fugarentur. Quod vbi seculari
bus compertum est ex vtroqz sexu tam diuites qz pauperes gratia sanita
tuz ad monasterium confluentes virtutem benedictionis eius senserunt.
Ex quorum concursu videns abbas fratrum quietem turbari et domū in
expensis non modicum grauari. eidem conuerso ne alicui seculari de cete
ro manus imponeret precepit Ex illa hora in eo cessauit virtus miraculo
rum. Hec mihi ante hoc biennium cum essem in eberbaco a monachis re
citata sunt. Ego vero virum sanctum adij et cum rogasse eum vt p me
oraret simpliciter respondit. Quotidie oro pro te et p toto mundo.

Ca. vi

Retulit nobis nuper abbas quidaz ordinis nostri de quodā mo
nacho cui tanta a domino concessa est gratia vt virtute vestimen
torum eius multi sanarentur. Pepe si tamen adhuc viuit dum fra
tres vestes eius induunt vel cingulo se cingunt sanantur. Quod cum quo
dam tempore eius abbas considerasset nec aliquid specialitatis in illo vi
disset. In his verbis eum secretius allocutus est. Dic mihi fili mi. Que
est causa tantorum miraculorum? Respondit ille. Nescio domine. Non
plus ceteris fratribus meis oro. Non plus vigilo. Non plus ieuno. Non

Distinctio decima

De miraculis

plus labore sed vnu scio q̄ me non potest extollere prosperitas neq; frā/ gere aduersitas siue de persona mea sit siue alioꝝ. **E**ui cū dixisset abbas. **N**on te turbauit q̄ miles talis nuper grangiam nostram incendit? **R**espō dit. non. totum enim deo omisi. si modicum habeo cum gratiarum actiōe accipio. si multum. iteꝝ gratias ago. **E**t cognouit abbas q̄ causa tante virtutis esset amor dei. et orempt' reꝝ terrenarum. **H**ancē virtutes. fides videlicet spes et caritas. **J**usticia. humilitas. obedientia. zelus discipline atq; compassio sepe gloria miraculoꝝ remunerantur sicut subsequētibus declaratur exemplis.

Ca. vii

Texta coloniam duce generationes rusticorum inter se graues sa/ tis inimicicias exercebant. **E**x quibus vna infirmior in castruz vi/ cinum hemersbach se transtulit. de quo parteꝝ aduersam satis da/ mnisificans. cum die quadaz vnu ex eis cepissent. volentes tres ex/ eis pecunie aliquid ab eo extorquere dicebant. **S**i non dederis nobis pe/ cuniam punitem⁹ te. **Q**uib⁹ ille respondit. Tres obulos habeo. emite ex eis cuneos et comedite. qz nihil amplius habebitis. fidei⁹q; habens in deo ⁊ in sancto iacobo. subiecit. **Q**uinq; marcas domi habeo in cista mea et cal/ ciamenta noua quibus limina petam sancti Jacobi. non vobis dabo illā pecuniam. **I**n die sancti stephani pfecturus sum et ante ortum diei a vo/ bis recessurus. Mirantibus eis verborū constanciaꝝ. duos illi competes imposuerunt et in fornacez illum mittentes. octo viros nocte illa ad custo/ diam ei deputauerunt. quem semel ac secundo interrogantes utꝝ adhuc ibi esset. et ille tot vicibus respondisset etiam adhuc sum. his tertio eadeꝝ sciscitantib⁹. nihil respondit. qz virtus fidei iam illū clausa fornace eduxerat. **D**e spe in supioribus multa dicta sunt. **V**tutē vero caritatis sequentia declarabunt.

Cap. viii.

Habas quidam ordinis nostri monacho suo infirmo precepit car/ nes manducare. **I**lle mox obediens licet inuitus abbatii r̄ndit dis/ cens. **E**go vos rogo in caritate eadeꝝ vt mech illas comedatis. Qui statim deprecāti osentiens reredit. morsellū de scutella monachi tulit et comedit. **S**equenti die si bñ memini in ecclesia vbi homo a demonio ve/ rabaꝝ deuenit rogat⁹ a circūstantib⁹ vt demonē adiuraret in hęc vba p/ rupit. **A**diuro te immūde spūs in hac caritate qua p̄die ppter monachuz meū carnes comedи vt excas ab hoc hōie. **Q**ui mox ad idē verbū exiuit ⁊ fugit acī caritatis incendiū sufferre nō posset. quātū deo caritas placeat ex inobedientia plenius ostenditar.

Ca. ix.

Hius quidam abbas cū haberet monachum infirmū ut ad re cupationem viriū carnes comedederet precepit. sed ille ptinax nī mis precipienti non adquisuit. Ut aut̄ deus ostenderet meliorē rem esse obedientiaz q̄z stultoz victimas inobediens monach⁹ mor in rabiem versus in agrum cucurrit ubi canem mortuum inueniens carnes eius fetentes audiissime comedere cepit. Et quia in carnibus peccauit in carnibus punitus est. quid de eo postea actum sit ignorō. Hec duo miracula mihi narravit magister Johannes decanus aquensis asserens sibi illa veraciter recitata. Iudiant hec monachi ⁊ obedientiā neq; in conditam abstinentiā caritati preponant. Aliud adhuc referam exemplū p qd̄ ognosces qz bona sit virt⁹ caritatis et qz pīculosū viciū inobedientie

Ca. x.

Dobilem quandaz feminā in saxonīa dyabolus obſidens durissime vexauit. Quā dū p remedio sanitatis ad diuersa sanctoz limina ministeriales eius duxissent. Die quadā sacerdos qdaz supueniens forma q̄deq; despect⁹ sed grā dei predict⁹ verationi illius opassus ē. Ex multa em̄ caritate dñm exorans demoniū eiecit feminā sanitati restituens. Cui dedit in mandatis vt p. xxx. dies in eodez loco manens quotidie emunitaret et singulas horas canonicas pdictoz die rū pauidiret. Qd̄ cū fecisset nouē dieb⁹ nihil mali sui deinceps suspicentes abduxerūt cā. In via turbine maximo impulsa atq; deiecta sic totaliter cōfracta est a dyabolo ut omnia eius mēbra humanis viscerib⁹ similia apparent. Hippolloni⁹. Que fuit causa pene tā crudelis? Cesarius Inobediencia. Simile habes in dyalogo sancti Gregorij de quodaz clericō obſesso et a sancto benedicto liberato. Qui cū p̄cepisset ne vncq; ad sacros orationes accederet et ille post multos annos transgressor existeret mox eum dyabolus pīasit tam diu vexans donec spiritū exhalaret.

Ca. xi.

Abas de Nuinburg que est abbacia ditissima nigri ordinis in saxonīa nuper per nos transiens retulit nobis miraculuz de curatione cuiusdam obſesse iocundissimum. Est inquit apud nos miles quidam religiosus Albertus nomine cognomento scothart. Hic ante conuerionem in armis erat tam strenuus in militia tam nominat⁹ ut pene omnes nobiles terre nře certatum ei sua munuscula

Distinctio nona

De sacramento corporis & sanguinis xp̄i.

dextrarios videlicet et vestimenta preciosa dirigeret. Quid illū sibi associaret
Die quadam dum quedam puella duodecim annorum cuiusdam militis
filia in quadaz sedens ecclesia a religiosis exorcizaretur in risum resoluta
clamauit. Ecce amicus meus venit. ecce amicus meus venit Requitentib⁹
illis de quo diceret. Respondit illa. bene videbitis eum. Dicebat enim de
predicto milite qui eadem hora satis remotus fuerat ab ecclesia. Qui quin
to plus propinquauit tanto plus illa exultauit. Qui cum ecclesiam intra
ret illa ei assurgens et manibus plaudens salutauit eum dicens. Ecce iste
est amicus meus. cedite cedite finitum illum appropinquare Erat enim indu
tus vestibus purpurcis atqz cultellatis. Qui cum accessisset ad eam et di
xisset. Eum ego amicus tuus? Respondit per os puelle dyabolus. Etiam
amicus meus optimus omnem enim voluntatem meam facis. de quo ver
bo miles satis turbatus est licet dissimularet. subridens tamen sic ait. Tu
demon stultus es et fatuus. Si prudens esses nobiscum ad torneamenta
pergeres. in quibus homines capiuntur et occiduntur. Ut quid sine cau
sa veras pueram hanc innocuam que non peccauit? Dicente dyabolo. si
vis ut tecum pergam sine ut intrem in corpus tuum? Respondit miles. cer
te non intrabis in me. Et dyabolus. Concede ut sedeam in sella tua. Qd
cum negass⁹. petiuit locum in aliqua parte equi vel freni que omnia nega
ta sunt ei. Ad quem rursum dyabolus. non possum pedes currere. Si vis
ut tecum vadam aliquem mihi saltem locum concedas circa te. Miles ve
ro puelle compassus ait demoni. Si illam volueris deserere concedā tibi
vnam lingulam pallij mei tali conditione ut in nullo me ledas et tam diu
mihi adhreas qđiu torneamenta quero. Quando tibi precepero bona
tua voluntate sine contradictione recedes. Et iurauit ei dyabolus dicens
Non te ledam. sed pmouebo. Exiensqz de puella lingule pallij eius insilijt
mirabili motu se prodens. Ab illa hora tantū glorie in torneamentis mili
ti accessit ut quos lancea deſcere vellet deſceret. quos capere caperet. cū
eunte ibat. et cum loquente loquebat. Quādo prolixius in ecclesia orabat
dicebat. Modo murmuras nimis. Quando aqua benedicta se aspersit ite
rum aiebat. Vide ne me tangas. Cui miles. Si vna gutta te tetigerit nō
mihi placebit. Tempore illo quo crux predicabatur cum miles intraret ec
clesiā gratia signationis. dyabolus eum retrahere nisus est dicens. Quid
hic agis? Respondit miles. Deo propono seruire et tibi renunciare. Rece
de ergo a me. Hec dicente milite respondit sathan. Quid tibi in me displi
ciuit? Nunqz te leſi sed ditaui. per me gloriosus factus es nimis. Attamen
tecum manere nisi cōsentias nō potero quia hoc tibi promisi et iurauit dū
puellam reliquerā. qz te in nullo lederem. sed semp pmouerem. Tūc dixit

Distinctio decima

de miraculis

miles. Ecce crucē iaz suscipio et vt slico nuncq; reuersurus recedas a me in nomine crucifixi te adiutor. Et reliquit eū dyabolus. Qui mori cruce signat? mare transiit. ubi duob; annis xp̄o militās. reuersus hospitale magnum atq; ditissimū peregrinis et pauperib; edificauit. habebat em̄ annuatū plus q̄ trecentas libras argenti in redditib; teste p̄fato abbate. In quo hospitali vscq; hodie cū uxore sua in habitu religioso mēbris xp̄i seruit religiosoz omniū mariae ordinis nostri susceptor deuot. Quib; in ioco dice re solet. Nos dñi abbates et vos monachi non estis sancti. Nos milites torneamentis operam dantes sancti sumus. qz demones nobis obediunt et absq; vlla lesione nos sequuntur. illosq; ab hoib; ejicim. Appollonius. Nesciuī demones sic ioculariter ejici posse. Cesari. Nō iocus sed virtus op̄passionis illū eiecit. Quantū apud deū possit caritas atq; fraterna compassio subiecto declarat exemplo sine miraculo.

Capitulum. xii

HFrater Walterus monachus in hemmerode referre solet miraculū mirabile cui se interfuisse memorat. Cū pegrini in prima expeditio obviderent ciuitatē achon. dicit quodā die ut egressi saraceni manu violenta p̄pelleret xpianos in castra sua. Erat autē tūc ibi miles qdaz iuuenis theoderic⁹ noīe frater dñi cunonis de rulant q adhuc viuit. Is fluxu sanguinis adeo laborabat et infirmabat q̄ in lecto suo nō p̄ se sed in lintheamine vertebat. Hic audito strepitu q̄ clā more fugientiū interrogauit qd hoc esset. Et cū audisset rē iussit sibi afferri arma sua et se armari in lecto sedēdo. Tandem fracto dextrario suo q̄ ac cinct⁹ ense iussit se leuari sup equū suū et fluebat sanguis etiā p̄ sellā. Accē p̄taq; lancea exiuit dicēs. de⁹ adiua me et sanctū sepulcrū. Qui tāta vehe mēcia p̄puit in saracenos transiens et circūgirans p̄cutiens et p̄pellens q̄ om̄es xpiani animati et fortatisū p̄ eū solū adeo q̄ eicerūt hostes a castris suis. Quo facto rediit ad lectū infirmitatis sue et tertia die mortuus est. Audi hūc de iusticia miraculū satis gloriosū.

Capitulum. xiii

Ones quidam in dandis suis decimis tante erat devotionis ac iusticie vt ei summum esset studium illas soluere sine mora. sine doolo. sine vexatione. Habebat autem vineam quandaz que circa decez carracas annuatim facere solebat. Tempore quodā ut post patuit magis ex dei dispensatōe qz ex aeris intēperie postq; collectū est vinūq; expressum yna tm̄ inuenta est carraca. Quo auditō miles seruo

lūs rōbō mem
autē illi p̄ o
p̄ oīca. quō
quō amīta p
q̄ ad fratrem i
collecta et vī
p̄t. Nequāq;
aliquo anno v
recitata lāte er
rēfāz de hum

E
nomi
bus
stod
surrenitatio v
accelerabat v
orantum appo
bozam olera in
fatus fine confi
nare est statim
tes peuranc nō
sup̄plici impla
ne tuo labozan
mūnifērē eius
ollam ampuis
locus ponit c
et frates coati
eū p̄fili fune
bona olera nō
ficaser. cum illa
p̄fili alser. De
cerat. quia vī
funtiebat. De
tūs. De con
lōa verfa est

suo verbū memoria dignum respondit. Quod mesi erat inquit mihi dñs tulit ego illi portionē suā non auferam vade q̄ da sacerdoti carracā hanc p decima. quod et factū est. Eodem tempore militis germanus sacerdos quidam iuxta predictam vincam transiens eam vniuersitatem vidit. mox q̄ ad fratrem intrans de negligencia illum arguit dicens. Quare nondū collecta est vinea vestra. Respondente illo diu collecta est. sacerdos subiūxit. Nequaq̄. Nam illam plenam vidi. Quesitum est et inuentum nec vñq̄ aliquo anno vberiores fructus fecit q̄ in illo. Nec nobis eodem tempore recitata sunt et satis doleo q̄ nomen militis huc loci nō retinui. Aliud tibi referaz de humilitate miraculum satis magnum

C. Ca. Eissi

Etit in hemmenrode conuersus quidam bonus Euerhardus nomine custos medie porte. Is aliquando egressus cum fratribus carpentarijs. tempore hyemis in siluam eoꝝ utensilia custodiebat et cibaria preparabat. vna dierum cum solito tardi surrexisset ad vigilias egressis fratribus ad laborem ip̄e orationes suas accelerabat vt illis pulmentaria tempestivius preparare potuisset. Inter orandum apposuit ollam eream foco. sed aquā oblitus est infundere. post horam olera impositur us inuenit ollam candentem subitoq; turbatus et factus sine consilio vt subueniret olle aquā frigidam infudit. at illa vt sue nature est statim dissiliendo confracta est. aliam vero ollam in qua laborantes pcuraret nō habens. genua ad orationē flexit et cū lachrymis deum suppliciter implorauit vt misericordia et cōfiliū sibi daret quatin' p nomine suo laborantes expectato nō priuaren̄ eduleo. Pius dñs humilitatez ministerij eius attendens orationē eius exaudiuit. Qui surgens ab orōne ollam eandem iurta se integrā cōspexit stantem. Gratias igit agens deo ollam arripuit. aquā infudit. ignibus admouit. olera imposuit et ea q; ve locius potuit coxit. Quibus sufficenter decoctis horaz tertia significauit et fratres oratione completa ad reficiendum cōsederunt. Post refectionē aut p̄fessi sunt. quia toto illo tempore quo ibidem demorati fuerant tam bona olera nō comedissent. simul et mirati sunt q̄ citius solito tertia signifcasset. cum ille ex diuerso ip̄os indignantes putasset q̄ tardius solito eā pulsasset. Mirū in decoctione illam horā sibi plurimaz preterisse crediderat. quia diuine cooperationis inestimabilem dispensationēz non plene sentiebat. De obedientia vero subiungam miraculum iam dicto excellētius. De conuerso ob cuius obedientiam pisa in agro siccans miraculose versa est.

Cap. xv

In prefata domo conuersi pisam messuerant. que dū ad siccanduz
sparsa iaceret in agro venerūt h̄dem conuersi ad priorem dicētes
Nisi totus cōuentus otius exeat necnō et infirmi pisamq; vertant
tota peribit. Timebant em̄ pluuiam imminentem. Et precepit prior omnibus
qui ire possent ut se prepararent. Mox ex infirmitario cōuerso p̄ frater
quidam simplex exiens ex multo feruore obediencie ante om̄es festinabat
Et cum agro in quo pisa iacebat p̄ in quasset illa mirum in modū in oculis
lis ei⁹ p̄ diuersa loca se vertebat. Quod vbi vidit gr̄as agens deo redit
Cui prior occurrentis ait. Cur reueteris frater? Respondit ille. Dñe non
est necesse vt pcedatis. quia ip̄a totaliter versa ē. Quis inquit vertit illā?
Respondente humiliter cōuerso. Ille qui bene facere potuit. Prior vt ita
esse comperit nō absq; multa ammiratione cū cōuentu reuersus est. **D**Appollonius.
Jam non ambigo qn magna sit virtus obediencie que tanto
miraculo remuneraē. **C**esarīus. Sicut deus obedientiam in subiectis.
ita zelum discipline diligit in prelatis

Ca xvi.

In Houene domo sanctimonialiū ordinis nostri que abbat̄ nō
omissa est. anno preterito quedam abbatissa defuncta est nomine
Sophia. hec tam feruens et ita rigida fuit circa disciplinaz vt so-
rores sepe turbate quod erat virtutis viciū iudicauerunt huic aliquā tenu-
is ceruisia est in vinū cōuersa. Quam etiam angelus dñi quadam nocte cū
de matutinis exiret cū lucerna antecedebat. Hec duo miracula in extre-
mis ḥfessa est abbat̄ nostro domino Henrico. hic cum canonicus esset in
ecclesia bonensi. et ipa sanctimonialis in ditkirgen que est domus nigri
ordinis deo inspirante ille relictis omnibus conuersiois gracia ad domū
nostram venit. et ipa p̄ eius pseuerancia quāto intentius potuit domino
supplicauit. Paucis diebus elapsis cum a fratribus suis carnalibus vi fu-
isset eductus ante habitus susceptionem. ipa desperans dimisit orationē
Quam ip̄e mox in somnis ob hoc arguens et vt om̄issas orationes reinci-
peret ammonens adiecit. Primaz missam meam audies in ordine Cister-
cienſi. Quod ita dei nutu factum est. Nam ip̄e ad nos redit. et ipa habitu
mutauit. sicq; in monte sancte Walburgis vbi tunc temporis priorissa fu-
it primam eius missam audiuit. **D**Appollonius. Non miroz si deus huic
religiose femine predicti potus mutauit saporem cum mihi nouicio vt de
perfectis taceam amara queq; conuerterit in dulcem. Melioris siquidē

Distinctio decima

De miraculis

saporis nunc mihi videntur nostra incondita pulmentaria q̄z ante cōuer
sionem fercula carnium delicatissima. **C**esarius. **F**arinula helizei id est
gratia xp̄i fecit hoc. **J**ordanus vero monachus de hemmenrode aliquo
annis quod magis fuit miraculosum studio abstinencie ab om̄i potu ab
stinuit tempore tamen missionis hinc in multo cauante cum reliquis la
borans. **L**it ad predicta redeamus sicut deus bonis et amara queq; cu
gratiaꝝ actione gustantibus conuertit in dulcedinem. ita aliquando ingra
tis dulcia in amaritudinem.

Ca. xviii.

Dum post confirmationem Ottonis in regno tanta esset abun
dancia annone ut in episcopatu coloniensi maldruz quinq; vel
ser denarijs multo tempore venderetur. Contigit in quadam
eiusdem dyocesis villa cuius nomen excidit miraculū dignum
memoria. Pistrix quedam panes ad coquendum formauerat. Et qz tem
pore abundancie pistores modicum lucrantur. illa commota clamauit ad
puerum suū. mitte hunc simū in elibānū. Justo dei iudicio factum est ei h̄m
verbum suū et pasta pulcerrima per decoctionem conuersa est in simū. Ex
trahens vero panes cum reperisset formā non substancialm extimuit et fi
mū simo miscens tantum miraculum celare non potuit. **M**arcinānus mo
nachus noster tunc temporis cellararius partem ynius panis nobis at
tulit quem curiosius considerantes nil in eo vidimus nisi simum congluti
natum. Valde em̄ celebre factum est hoc miraculum tempore eodem. sepe
enim deus homines in ea re qua peccant punit. verbī gratia

Ca. xviij

Dobilis vir Otto de stomburg patre suo existente ex illa parte
maris in seruicio dñi. ip̄e inique egit ōtra dñm et aduersus ser
vū eius parentez p̄priū. Nam sicut ip̄e cū suis auxiliarijs ḡdire
rat. ciues oppidi qd̄ iaz dicto castro attinet dolose quasi aliquo
cū eis tractatur capere et exactionē in eos facere p̄ponebat. Qui cū pre
muniti fugissent uxores eoz et liberos spoliavit. Et qz tam inique egit cō
tra suos. dñs plaga insanabili illū p̄cussit. addita est pena mirabilis. Nam
in p̄terita quadragesima tantū appetitū habuit carnes comedendi vt nō
solū eis carere nō vellat. ymo etiā cocū suū ad comedendū illas secū vi cō
pelleret. Quas cū ptinatus manducasset p̄ totā quadragesimā. ventūq;
fuisset ad feriā sextā ante pascha. dixerūt ei quidā. Dñe hodie dies est do
minice passionis. dies xp̄iane afflictionis. hodie carnes omnino comedere

Decima distinc*tio*

de miraculis

nō licet. Quib⁹ respondit. ego comedā hodie sicut aeternus comedī. Mirares. In ipso sanctissimo die pasce qn carnes benedicunt. et fidelib⁹ p sacrā communionē illas comedere licentiaē. ipse illis ob predictā transgressionem iusto dei iudicio vesci nō potuit p̄scib⁹ deinceps vtens vsq; in diem mortis sue. **A**pollonius. Justus est dñs **C**esar⁹. ad honorē dñi saluatoris de eius sacra ymagine aliqua subiectā miracula deinde veniam ad elementa

Ca. **E**E

Tempore discordie inter Ottone et Philippū in oratoriū sancti Goari confessoris quod sitū est in territorio treuerēsi. et est firmis simū tū ppter sitū loci. tum ppter structurā p̄uinciales se sua qz transtulerūt. Quo cognito Wernerus de bonlant vir potens & viues. cū ad expugnandū illud arietes machinasq; applicuisset. nec tamē p̄fecisset. ymaginē crucifixi lignearū hī qui deint' erant ḡtra hostes in quā dā fenestrā posuerāt. sperātes q̄ ob illi' venerationē loco parceret. Qui dā vero ex balistarīs de cruce nō curans. ymo locanti illā indignās telū mihi. et sacrā yconā in brachio p̄funde satis vulnerauit. **N**ox mirū in modū antiqua renouant miracula. et ad instar vene humane sanguis de loco vulneris cepit stillare. Timore tanti miraculi postea predict⁹ Werner⁹ cruce signatus est. Audiens tanta mirabilia dñs philippus abbas ottiburgenis locū adh̄it de rei veritate inquisuit. Cui cū ab omib⁹ hoc quod predictū est dicere iude⁹ qui tūc calu assuit abbate in partē traxit dicēs. vere dñe verissimū est qđ audistis. Et sicut ipse mihi retulit multo ampli⁹ delectabat in testimonio inimici. Adhuc telū ibi reseruat. adhuc vuln' & sanguinis stigmata illic ostendunt. vtraq; abbas noster se vidisse testatur

Ca. **E**E

Orcia idem tps Otto ḡtra philippū ascendens cū exercitu usq; ad Wyzimburch p̄uenit. vbi satellitib⁹ eius ecclesiaꝝ quandā intrantib⁹ vn' ex illis crucifixū in eminenti loco positū tunica līnea et cū multo studio consuta rectū vidit et occupiuit. Quaz cū manu nō potuisset attingere lancea nisus est extrahere. Et qz firmit̄ ymagini ḡneca fuit in diuersis locis illam pupugit. dñs vero vt sibi factū ostenderet q̄cquid eius ymagini iniurie vel ḡtemp⁹ irrogat̄ egit sua potentia ut de singulis punctionib⁹ sanguis vbertim emanaret. Semel adhuc mortalis ḡfixus atq; lanceat⁹ est in terris. et tñ quotidie sedens ad dexteram patris se configi p̄ prophetam ḡquerit dicens. Et me configitis gens tota die. Quanta vero pena tales sequat̄ sequens miraculū declarat.

Ca. xxi.

Hoc inferius traiectū hoc anno sacrariū in ecclesia sancti Mari tini fures effringentes quosdam thesauros. vna cū cruce p̄cio fissima gemmis et auro decorata aportauerunt. Qui cum esset plures duobus crucem d̄mittentes ip̄i cum thesauris abierūt. Mane cum tantū sacrilegiū ad notitiam episcopi atq; canonicoꝝ puenis set dolentes valde maxime de cruce ob portioneꝝ ligni dominici milites per diuersas vias miserunt qui fugientes insuequerent. H̄i vero qui crucē portabant per stratam publicam aperte incedebant. Nō quos cum pue nisset milites nil de eis mali suspicantes pertransierunt. xps vero in quem peccauerūt fures a sensu alienauit. gressum fixit ita vt a strata declinātes paludem intrarent nec tamen motis pedibus procedere possent. Altera vero die predicti milites reuersi cum eos pene in eodeꝝ loco et maxime lumen calcando vidissent mirati dixerunt. Iti sunt quos heri hic dimisim?. Nō quos cū vnus clamassz. boni homines male inceditis quare nō ascen ditis stratam tritam? Responderunt illi. bene incedimus non vos solicitet iter nostrum. Tunc vnus ex militib; deo inspirante dixit ad socios. Ali quid istud portendit forsitan rei sunt teneamus illos. Nō quos cum descēderunt illi crucem paludi immerserunt. Interrogati vero de surto. responderunt. Nos crucem tulimus vbi sit scim? sed nisi certi de vita simus nūq; illam vobis ostendemus. Quid plura? Dicunt ad episcopū gratia crucis p̄mittit immunitas crux ostensa reportat extra p̄uinciam ducunt. Et q̄ iustus index nullū peccatū relinquit inultū et sepe peccato punit peccatum p̄misit vt sequenti die iteꝝ ecclesiam aufringerent in qua capti sūt et suspe si. Appollonius. Satis euidentis fuit hoc miraculū. **Cesarius** Tanta ē virtus crucis vt et suis d̄temporibus vt dictum est inferat penam et ve nerantib; illam restituat sanitatem.

Ca. xxii.

Qum scolastic⁹ coloniens⁹ Oliuerus crucē predicaret in Flandria sicut ip̄e nobis retulit. inter reliquos signatus ē ibi miles diues et honest⁹. Quod vbi vpor eius operit afflictia est usq; ad mortē. Erat em̄ vicina partui. Nō quā olier⁹ osilio mariti ingressus. inter verba solationis. addidit et hec. Si osilio meo adqueueris et vtrū tuū xp̄o militare pmiseris ab immuneti periculo sine dolore liberaberis. Tūq; illa verbis eius placata fuissz. scolastic⁹ subiecit. Pe part⁹ veste mariti tui signata. te cōtegas et crucis virtutē s̄t̄ies. solebat em̄ cū maximis

cruciatibus parere. **M**ira xp̄i clemencia. **I**nstante hora pariendi illa nō im memor consiliū. pallio viri sui se texit et pene sine omni dolore partum effudit. **A**lia de cruce eque miraculosa in sequentib⁹ tibi recitabo. qz ad elemētoꝝ miracula festino. **A**ppollonius. Quot sūt elementa. **C**esarī. qz or. ignis videlicꝝ aer aqua terra. **I**n quib⁹ videt tempoz⁹ nostris impleti hoc quod p̄ saluatoroz⁹ in euangelio dicit. Erunt signa in sole et luna et stellis et in terris pressura gentiū pre ſuſione ſonit⁹ maris et fluctuū ares centib⁹ hominib⁹ pre timore et expectatione que ſupuenient vniuerso orbi. et reliqua que ibi ſequuntur. **A**libi predicit bella et terremot⁹ p̄ loca pestilēcias et famē terroresqz de celo et signa magna. licet hec omnia ante diem iudicij plenius ſint implenda. ex parte tñ ea vidim⁹ impleta. fm p̄ subiecta declarabūt exempla. **V**idim⁹ em signa ſtellaꝝ et pressuras gentiū. audiuiſ ſonitus maris et fluctuū. audiuiſ etiā p̄ filius hominis in nubibus viſus ſit. terroresqz de celo et signa magna. **D**e igne elementoz⁹ ſuperiori ad quod ſtelle pertinent primo loco dicendū eſt. poſtea de ceteris p̄ ordinē.

Ca. xxiii

Hanno dñi millesimo ducentesimoſeptimo. **P**hilippo rege celebrāte curiā ſolennē cū principib⁹ ſignū magnū apparuit in sole. **I**n tres ſiquidē partes diuifusus eſt ita ut interualla eſſent inter partem et partē ad instar liliū tres flores habentis. **Q**uod vbi noſari cepit multi ocurrerunt ſup tanto miraculo diuifantes. **H**ermannus vero lantgrau⁹ interpretat⁹ eſt p̄ vn⁹ de p̄ncipib⁹ imperij eodē anno moriturus eſſet nec erat ydonea ciuſ interpretatio. **P**oſt multā horā coierunt partes et redintegratiū eſt corpus ſolare. **A**bbas karolus vilariensis necnō et monachus ciuſ Wigerus eidē curie interfuerūt que dicta ſunt videat nobis eodē tpe viſia referentes. **F**acta eſt hec viſio tertio kalēdas februarioꝝ. **A**ppolloni⁹. **Q**uid tibi ſignificare videt tripartita hec ſolis diuifio? **C**esarīus. Deus ſtatū imperij principib⁹ aggregatis ostēdere voluit. **S**ol videt hoc loco designare romanū imperiū. **V**icuit ſol magnitudine et ſplēdoze precellit vniuersa ſidera celi. ſic idē imperiū augustius fulget ceteris regnis mundi. **A**pud romanū imperiū qñqz fuſt monarchia ut ſicut ſtelle lumen habent a ſole. ita reges ut regnare poſſent haberent ab imperatoꝝ. **T**riplex ſolis diuifio designabat ſcisma imperij in tres partes diuisi qui omnes nomen romani regis ſibi vſurpabant. **O**rīm⁹ fuſt Frederic⁹ qui adiūc patre viuente fuſt in regem a p̄ncipib⁹ electus. **I**cds Philippus. **T**erius Otto fuſt a coloniensi archiepō ſuisqz auxiliaris ſubstitut⁹. **I**ſti ambo aquisgrani coronati fuerāt in regē. **H**oꝝ vno occido et alteo de poſito

atq; defuncto Fredericu*s* electus qui hodie imperat solus regnare cepit et quasi ad suam plenitudinem sol diuisus redit. In quibusdam puincis eodem die vise sunt quinq; partes. Per tres partes supradictos tres reges intelligo. Per duas reliquas bernhardu*m* ducē saxonie et bertolphiuz ducem thuringie qui satis p imperio ambo laborabant accipio.

Ca. xxvii

DEnse sequenti scz kalendis marci aliud signū apparuit in sole. Non dico miraculū quia naturale sed magne rei prenōsticū. facta est quippe eclipsis solis taz magna tpe meridiano ut vix aliquid lugescet splendoris. Multi videntes extinuerunt dicētes aliquid magni fore futurū. **Apollonius.** Quid tibi videb^e eadē eclipsis figurasse? **Cesarius.** Non sum daniel. et ideo nō asserendo sed opinādo interpretor. **Videb^e** mihi defectus ille solaris presignasse morte^r Philippi qui sequenti anno occisus est et defecit. Particula illa luminosa que recrescebat cepit et augmentari. Otto fuit. qui post philippi mortē factus est magnus atq; gloriōsus. **Videb^e** eisdem temporib; adimpletū quod dominus in euangelio dicit. Nam virtutes celoz mouebunt. Celum qñq; dignat pñte^r ecclesiam et vniuersalem. Celi vero ecclesiās particulares. virtutes ergo celoz sunt prelati ecclias. Episcopi videlicet abbates prepediti. In predicto em̄ scismate non solum principes seculares sed etiā spirituales moti sunt quia tum ppter pecuniam tū ppter amorem sive timore^r instabiles facti nūc vni nūc alteri iurauerunt. Nam ip̄e princeps episcoporum scz papa Innocentius pmo ottonem fouit et coronauit. Postea ob causam multis notam illum deponens Frederickū eius aduersariū suscitauit. In luna vero signa non defuerūt duas eclipses magnas solito creib; passa. **O** si in stellis signa queris quod vidi referam.

Ca. xxviii

Dicit mortem henrici impatoris cum de susceptione colonie in palacio tractaretur. post meridiem visa est stella lucidissima. tūc currentib; nobis in curiam episcopi omnes illam vidimus sed quid portenderet visio tam insolita sacre non potuimus.

Ca. xxix.

Similiter hoc anno p duas ebdomadas visa est post solis occasū stella tante magnitudinis ut ad instar ignis splendorē de se emitteret. Judei asserunt eaz fuisse signū aduentū sui messie. **H**ec dicta

sunt de signis stellaz. Porro de igne ethereo fulmine scz atq; tonitruo q; ex collisione nubii gignunt aliqua pferam exempla. vt noueris fm verba saluatoris terrores de celo et signa etiam his temporibus contigisse.

C. XXVII

In vigilia sancti Matthei apostoli erit bienniu q; in colonia dicitur res satis miraculosa. et ideo miraculosa q; insolita. In crepusculo eiusdem noctis ignis cadens de celo turrim sancti andree incendit similiter et sepem circa curiam cuiusdam canonici. que p; multos annos labores extincta sunt. Eadem autem nocte glacies fuerat gelata. Unde et miraculare reputabat q; tonitrua audiri et fulmina videri poterant. Aliud tibi referam exemplum terrible satis.

C. XXVIII.

Sacerdos quidam de Saxonie nuper miraculū mihi retulit suspendū. Hoc inquit anno in terra nostra in quodā theatro fulminati sūt viginti homines solo sacerdote euadēte. fugit em̄ cū alios videret ardere. Decebat em̄ ut ignis quo nihil leui' ē levitatis amatores puniret. Appolloni'. Miror q; sacerdos non est punitus cū ipse plus ceteris credat peccasse. Cesari'. Nepe de' sacerdotib; parcit ppter ordinē sicut legit de Aaron quē nō prouidit lepra sed sorore. cū tñ nō legatur sorore min' peccasse. vel forte in eo aliquo boni de' puidit ppter qd illi percitat. No aliquo ob hmoi levitates de' sacerdotes puniat psto ē exemplū

C. XXIX

Et villa in epatu treuerensi Elisacia vocata in qua anno pterito quarta feria ante nativitatē sancti Iohes dicitur hoc grāde ē terribile miraculū. Sacerdos loci henricus noie dñi sederet in tabernacula et intempories aeris maxima. quo festinatē cū cāpanario suo in ecclesia. cū cāpanas pulsaret crevit tempestas et nebula et inenarrabilis strepitus aeris in ecclesia. veniensq; repente ictus turbinis pstrauit vtrūq; clericū scz et cāpanariū ita q; cāpanariū sub clero facebat. Cāpanariū vero in nullo iesus est clero extinto. Cui genitalia exusta sūt reliquo corpore intacto. Que filii ei' accurrens calcando extinxit et auulxit. ex quo ppter medicatorē illū fuisse. Testimēta vero cūscit ita sūt lacerata vt nulla particula cohereret solide parti. nec solida essent excepta illa particula in qua depēdere solebat manipulū i sinistro brachio. sed et finialia sua que noua erat ita sūt dilacerata acsi fuscinalis dissipata esset. Solee vero sic sūt facte acsi

In aqua seruita fuissent decocte Campanarius aut in maximo timore ac stupore iacens vidit demones insultum facientes in eccllesia. sed et capitulo que erat post altare prostrati super altare et apertura facta est in ea que adhuc ita remanet. Sancti vero quoz reliquie ibi sunt. egressi fortiter resistebant demonibz et factu est inter sanctos et demones vehementissimum certamen. Tandem deuicti demones cum corpus domini asportare non possent partem tecti secum abstraxerunt. Refert idem campanarius quod corpus sacerdotis usque ad tectum turris sub qua simul pulsantes steterant et sub qua per strati iacebant. Violencia demonum aliquotiens fuit raptum. sed beneficio sanctorum relapsi. Dunt clericum eundem tunc de novo adquisisse coronam corisando quam quasi vixit iuxta dominum suspendit ut ibi stulti homines ludarent ducerentque coreas. Hippollonius. Hic in hoc sacerdote considero in dilaceratione vestium atque calciamentorum deus puniuit superbiam sic in exustione genitalium luxuriaz. Cesarius. bene sentis quod sepe pena respondet culpe. Hoc etiam scire te volo et probare exemplo quod sicut deus ut dictum est malos per fulmina atque tonitra de celo punit. ita per eadem aliquando bonis succurrat.

Ca. xxx

Richwinus cellararius noster cum die quadam tempore discordie inter sepedictos reges de colonia exiret non percuti ab urbe plures armatos ex latere strate publice in suis dextraribz sedere consperavit. Quibus uisus cum satis timeret unus ex eis cursu rapidissimo ad eum veniens equum eius per frenum tenuit quem bis verbis superbe allocutus est dicens Domine monache descendite oportet me habere equum tuum. vir verba finuerat. et ecce dominus non verbo sed tonitruo predoni pro seruo respondit suo. Nam cum tota illa die nulla fuissent auditae tonitrua istius tam validissimus inopinatae personuit ut equus satellitis genibus terram peteret et ipse nutantis tergo vir inthereret. Moribus manu a freno monachi retrahens. ait satis humiliter. Ite in pace. bonus enim vir es. Cui ille regraciatus letus processit diuinitus se liberatus recognoscens. Hec mihi id est richwinus ore suo confessus est. Hippollonius valde timendus est cui sic ether famulat. Cesarius. Non solu ignis ethereus sed et terrenus qui lignis nutritus et ab hominibus succendit deferunt ei. Num ad creatoris nutrum vim mirabile cohibendo. num in re frigida non minus miraculose eandem exercendo

Ca. xxxi.

Tepatu Coloniensi opido simpiali quod dousburg dicit vidua quodam ceruina braxare ac vendere solebat. die quadam cum ciuitas casu fuisset incensa.

E R

Decima distinctio

De miraculis

ipm̄qz incendiū domui eius appropinquasset illa iam nō habens spem in auxilio humano ad diuinū fugit. Nam omnia sua vasa quib⁹ ceruīshā emptorib⁹ mensurare solebat. ad hostiū domus otra flāmas ponens in multa cordis sui simplicitate sic orauit dicens. Dñe deus iustus et misericors si vnoqz aliquē hominū his mensuris decepi. volo ut domus hec oburatur. Si aut feci qđ rectū est in oculis tuis. precor iusticiā tuā ut in hac hora misericordiē respicias necessitatē meā et mihi meeqz supellecili parce digneris. Mira fides femine mira dei humilitas. Is q̄ dixit. Quia mensura mens si fueritis remecieſ vobis aſci ei oratione fideliſ vidue oclūſ ſuſſet flāmas omnia in circuitu deuorātes a domo eius opſcuit. elictis ſtupētib⁹ q̄ ignis furens materiā cremabiliē lamberet nec incēderet. Dudi nūc alia que miraculo ſa.

Ca. XXXII

Hic Susatiam ciuitatem dyocesis Colonienſ. cuius quidā in hac ultima expeditione cruce signatus fuit. Eodem tpe ut militem suū deus temptaret ſicut legit de ſancto Job pmiſit ut dominus eius incendio periret. flammis vero ſopitis cū omnia q̄ incendi poterant in cinerem fuſſent redacta. particula vestis eius quā cruci occupauerat integra intra fauillas eſt reperta. Et mirati ſunt omnes tam ſancte crucis virtutē vbiqz dilatantes. Simile miraculū in alio loco contigit ſicut audiui a magistro Johanne decano. a quenſi.

Ca. XXXIII

Retulit mihi et aliud de virtute crucis miraculū. Matrona inq̄ quedā crucem ſuceptā pomō circūligauit. ſicqz ſup paſſerem iuxti piropū in quo ignis virūqz ſimilē ponens abſcessit. Casu ymo quod verius eſt dei nutu pomū cū cruce in carbones lapsuz eſt. Post modicū femina reuerta ſa reposituz quereret nec inueniret. triftis de cruce ignem pſcrutata eſt. Et ecce pomū vidit in carbonē redactū. zonam vero leuauit intactaz. quod p magnō miraculo reputans. predicto Johi recitauit. **A**pollonius. Tatis eſt mirabile q̄ idem elementū eodez momento ſic in re diuersa naturam ſuam mutauit. **C**esarius. Hoc fieri pro diuerſitate meritoz quibusdaz tibi pandaz exemplis.

Ca. XXXIV

Berthūgus ſcolastic⁹ Būnenſ nup veniens de ſtudio parifienſi hysloriā retulit ſatis mirabilē recentiori tpe illā afferens gestam. fa-

Distinctio decima

miliā inquit cuiusdā viri nobilis atq; potentis de francia meretrix specio/ sa sequebaēt. Cū qua cū multi indifferenter peccaret. Cleric⁹ qdaz religios⁹ sus eiusdē nobilis capellan⁹ de subuersione familie dolens dñm his v̄bis allocut⁹ est dices. Qm̄is pene familia vestra meretricis hui⁹ v̄tubernio cor rumpit qz pc̄a om̄ia deus de manu vestra requiret. Et hec sciat nobilitas v̄ra. qz meo seruitio carebitis si nō fuerit amota Mox illa vocat verba ei sacerdotis intimantur ad que sic respondit. Dñe ex inuidia loquit⁹ hec qz voluptati eius v̄sentire nolui idcirco me persequit⁹. Illo respondēte mē tiris vir em̄ castus est. Illa mox subiunxit. Ego celerius faciā vos expiri veritatē. Statim accedens ad clericū sub forma penitentis lachrimis p̄fusa. Post fictā confessionē adiecit. Dñe tā vehementer de persona v̄ta tēpta ta sum nisi mibi v̄sentiendo ignē a vobis succenlū extinguat̄s viuere non potero. Ad qd verbū cū se vir iustus signasset. cāqz illa hora verbis quib⁹ potēat submouissz. sequēti die itez venit. verba iā dicta repetiuit. hoc etiā adīcens. Si nō feceritis qd postulo. ecce me ipaz interficio. Quo audito cū plurimū tūncret. nec tñ aliq modo libidini v̄sentire pponeret respondit Ecce tali die tali in loco si volueris tecū dormiā dūmodo te nō interfecēris. Sic illa leto animo recedens dñm suū mox adiit. et qz capellan⁹ suus sibi talia ac talia p̄misser. p̄cācib⁹ verbis indicauit. Interim clericus scolari suo p̄cepit vt in designato loco lectū ex lignis planis pponeret. ligna arida cū stramine subīceret. Deinde linteame decenter supextenderet. Qd et factū est. Die vero statuto venit clericus. venit et mulier. sed clericus sti pula p̄us succensa. lectū ascendit. illā vt simul ascenderet vocauit. Que flā mas ex om̄i parte cernens exurgere retrocessit. crebriusqz vocata ad tam horrendos amplexus venire recusauit. Cleric⁹ vero dei adiut⁹ gratia. nō aliter sensit illū ignē qz ventū roris flante. nec est adust⁹ capillus eius neqz vestimenta eius in aliquo sūt lesa. Quod vt misera illa vidit territa et ad horā de tā grandi miraculo opūcta rāz dño suo qz ceteris publice confessa est qz sanctū vīz sine causa ex solo rancore et inuidia ob vindictam p̄missē accusationis infamassz. Ip̄e vero vir venerabilis nō ingrat⁹ deo ad ordi nē se transtulit p̄dicatoꝝ.

De miraculis

Ca. XXX.

Referre solet dominus Bernhardus de lippia quādoqz abbas nunc episcopus in Liuonia quoddaz miraculum iam dicto mi raculo prozus contrarium. Noui inquit p̄scatorem in eparu traiectensi qui cū quadā femina multo tpe fuerat forniciat⁹. Et qz ei⁹ pc̄m nimis era t̄ notoriū tpe qdā in sinodo iminēti accusari timēs dicebat ita

se. Quid nunc facies miser? Si hac in synodo de fornicatiōe accusatus fueris et confessus illā in m̄imoniō mox ducere cogeris. si autē negaueris cādenti ferro quid amplius confunderis. Statimq; ad sacerdotē venies magis ut post patuit timore pene q; amore iusticie peccatū confessus est cōfiliū quesuit et inuenit. Si habes inquit sacerdos firmū p̄positū nunq; peccāti cū illa candens ferrū secure poteris portare ipm̄q; peccatū negaē. spe ro autē q; virt̄ confessionis liberabit te. Quod ita factū est cunctis stupetib; quib; fornicatio innotuerat. Ecce hic ignis dei potentia sicut in superioribus exemplis oīra naturā vim suā restrinxit. Et sicut in subsequētib; audiēs mirabilius oīra naturā incanduit. Quid plura? Absoluīt homo post dies plurimos cū alio pīscatore officiū sui causa in flumine nauigans. cum domū predice mulieris vidissēt ait alter alteri. Valde miror et multi me cū quare te in synodo nō inussert ferrū cū tam manifestū fuissest tuū p̄cēm Ille de gratia libi collata indignē glorians eo q; iam voluntatē fornicādi cū illa cōcepiss; manu aquā fluuij seu fluminis p̄cussit et ait. Ecce tantū nocuit mihi ignis ille. Mira dei iusticia. qui misericorditer penitentē custodiuit. iuste et miraculose nimis puniuit recidiuantē. Mox ut aquā tetigit. candens ei ferrū aqua fuit. quā statim cū clamore valido retrahens pelle dimisit in aqua omnia circa se gesta socio referens sera duc̄t est penitentia Non discordat ab hoc miraculo quod monach⁹ noster lambertus recitat solitus est.

Ca. XXXVI.

Iusticus quidā oīra aliū habēs inimicitias cuiā maligno homini de ordine viatorū quales multi sūt pecunia dedit ut domū illius incenderet. quā sub specie religionis intravit et tpe ouenti succendit. Immemor miserrim⁹ hospitalitatis. Postq; fuisse reedificata accepto precio renouauit incendiū. Turbar⁹ homo repete om̄es de quib; suspicionē habuit accusavit qui p candens ferrū se expurgauerūt. Denuo dom⁹ incensa reedificata est et ferrū idem in angulū ei⁹ pīctū. Quid plura? Venit rursū pseudo viator ille antiqua corrupt⁹ avaricia humane satis suscep̄t cū ferrū iā dictū vidisset et q; eius usus esset interrogasset. R̄ndit ille. nescio q; domū hāc en altera vice succēdit et cū de q; bīldā habuissē suspicionē candēs illud portauerūt h̄ nō sunt exusti. Tunc ille. Ad aliquos usus posset ouerti. Quod cū nutu dei leuasset sic in manu adustus est ut cuīz clamore illud iactaret. Quod ubi paterfamilias vidit incendiā per vestem tenens exclamauit. Vere tu reus es. Mox ad iudicēm duc̄tus culpam vellet nollet confessus est. sicq; pena rotali-

damnatus. Multa em̄ hīm̄ miracula innentes in distinctione confessionis.
Unde his omissis. videam⁹ quid deus miraculoz opatus est in aere. De
vero ip̄e dei filius Jhs visus sit in nubib⁹ celi nō tñ in maiestate sed in hu/
militate exemplis veris ubi potero demonstrare

Cap. XXXVIII.

Alm olivetus scolastic⁹ cuius verbis hic vtor crucem p̄dicaret
in frisia in dyoceſi monasterensi villa bediā. mense maio ferl. vi.
ante penthecoſt. ſicut alibi me dixiſe memini triplex forma cru
cis apparuit in aere. vna candida versus aquilonē. alia versus
meridiē eiusdē coloris & ſtematis. tertia medio colore colorata habēs cru
cis patibulū et formā hominis in ea ſuſpēſa eleuatis brachijs et extenſis
cū iñfixione in manib⁹ et pedib⁹ et capite inclinato. Hec media fuit inter
alias duas in quibus nō erat effigies humani corporis

Cap. XXXIX.

Hila vice in alio loco in villa frisiæ ſoterhusen tempore prediſte predi
cationis crucis apparuit iuxta ſolem vna crux cerulei coloris

Cap. XL

Artia fuit apparicio in dyoceſi traiectensi in villa doteym vbi san
dus bonifacius coronat⁹ fuit martirio. vbi in die martirij eiusdē
cū multa milia accessiſſent ad iñdictā ſtationē apparuit crux alba
et magna acsi trabs ex transuerso trabis artificiakiter opoſita fuissz. Hoc
ſignū vidim⁹ om̄es. verba ſūt p̄dicti Oliueri. Mouebat autē paulatim ab
aquinone ad meridiē. Huic viſionī interfuerūt dñs henric⁹ abbas noster.
et Winandus monachus eius et ip̄i viderunt.

Cap. XLI

Retulit mihi q̄daz femina religiosa hoc anno q̄ modico tpe ante
crucis p̄dicationē in villa que hellendorp dic̄t nō multū diſtantē
a colomia post ſolis occaſū duas cruces viderit in aere. vnaq̄ ma
iorē et alterā minorē q̄ paulatim ab occidente mouebant̄ ad orientē. volēs
tati miraculi habē testes q̄dā aduocauit q̄ et ip̄i viderūt. Illeſ viſiones
memini me dixiſe ſupl⁹ in dñs. viii. c. xviii. necnō. xviii. Prio de duob⁹ ouerh
q̄ dñm viderūt in aere pendente in cruce. Deinde de rudolpho ouerſo de
Lücka qui xp̄m vidit crucifixū in aere et q̄ndecim cū eo. Tudi adhuc mu
raculū de aere fāctū terrible valde.

Ca: Eli.

Dec anno in saxoniam rubes integra de aere eadens inter duo mōtana multis tam in corporibus q̄ in rebus fuit damosa. Tantis em aquis abundabat ut monasterium in valle prima situm peruerteret ut omnē in eo animaz viuentem ab homine vscq; ad pecus extingueret. Officinas euertit superdictilem deuexit. sepes destruxit. Quinqz tñ monachi in turrim fugientes ex omnibus saluati sunt. Vocaſ aut̄ idem monasterium Winendenburg et est de ordine nigrop. Deinde idem torrens intolerabilis impetu suo ciuitatem vicinā inuadens cuius vocabulum est Islera similia ibi operatus est mala. Omnesq; ecclesias necnō et omnia ciuitatis habitacula violenter intravit homines atq; iumenta sumerit. Et q̄ deo non est cura de bob? sed de hominib?. Magnū atq; memoria dignum in suffocatis ostendere dignatus est miraculū. Nam omnes illi qui transacto diluvio in ecclesiis siue domib? repti sunt niueo candore nitebāt. Qui autem in theatris siue in tabernis extinti erant carbonibus nigri res apparuerunt. Tali em caractere deus bonos distinguebat a malis.

Apollonius Sicut in hac plaga considero nō casu sed dei iusto iudicio flagellamur. **Cesari?** Hoc pleni notare poteris in diluvio frisiae in quo amplius q̄ centū milia hominū simul extincta sunt. ac deinde anno tertio circa quadraginta milia. Tempus et causa eiusdē plage satis expressi in distinctione. vñ. ca. iñ. **Nouicius.** Cidē mihi diluvia hec particularia celerem iudicis aduentū prenunciare. **Monach?** Neq; est quia eodē tēpore impletū p̄ parte est quod ip̄e premisit dicens. Erit in terris pressura gentiū p̄ reūfusione sonitus maris et fluctuū arescentib? hominib? p̄ timore. Nam sicut mihi retulit abbas sancti bernardi timor tātus erat in frisia ut singuli singulis momentis mortē suā expectarent & quasi arescerent p̄ expectatione. In qua tanta facta est pressura populoꝝ vt multi frisonum p̄uincias peterent alienas. **Nouicius.** Ego ista nunc temporis intelli xi. **Monachus.** Ex quo loqui ceipi de aquis ostendere tibi volo quanta deus miracula etiam nostris temporibus operatus est in illis.

Ca: Elij

Oedefritus magister nouicioꝝ nostroꝝ ante conuersiōne parochiam quandam regebat. Hic cū die quadā puerū baptisaret de cuius latere pendebat caro miri horroris morti infantem in nōie sancte trinitatis trib? vicib? immersū extraxit. monstruo sū illō apostema nulq; sparuit. Quo viso hi q̄ aderāt glorificauerūt deū baptissimi virtutē ybiq; p̄dicantes

Ca.xliii.

Quando peccatis nostris exigerentib⁹ in obsidione Damiate xpia/ nus exercit⁹ ex parte datus est in man⁹ saracenoꝝ epus beluacē/ sis duc⁹ est in babilonē captiu⁹ et cū eo multi. Cūqz satis huma/ ne a soldano tractaren⁹ femina quedā pagana ciuis babilonica filium sic/ habebat infirmū vt nulla spes vite esset in illo. Nocte quadā ostensū est ei/ in somnis vt si predic⁹ epus illū baptisaret. mox omnē corporis sospitatem/ recuperaret. Illa sollicita de filio mane cū familia ac parentib⁹ ad episcopū/ venit. quid viderit exposuit. baptisari illū humiliiter petivit et obtinuit. Si/ cut retulit henricus miles de olmene qui pñs erat. Baptisteriū pagani cir/ cūsternerunt et riserūt. quoꝝ risus versus est in admirationē. nam adosēs/ qui desperatus intravit baptisat⁹ sanissim⁹ exiuit. Spero q̄ hodie in fide/ xpī p̄seueret et forte alij eius exemplo crediderūt. Sed qđ baptismi virtu/ tē in alijs omendo. cū illā mirabiliter satis expert⁹ sim in memet ipso?

Ca.xliiii.

Quam adhuc scolaris paruul⁹ tempore quodā laborarē in acu/ tis et semel ac secundo post crism recidiuassem contigit vt pu/ ella quedā pagana quā matertera mea pecunia cōparauerat/ baptisaretur. Habebat em̄ circa decē annos etatis. Quasū est/ matri mee vt eodē linteamine quo illa de baptismō exierat adhuc mādi/ do me inuolueret ⁊ sciret gratiā sanitatis celerius securūtā. Quod cum fa/ ctū fuisset. attractu illi⁹ aque sacratissime mox in sudore erupi et conualui. Icet em̄ baptism⁹ medicina sit anime. multi tñ vtute illi⁹ sanitatē corpoz/ consecuti sūr sicut legit de Tranquilino et chromacio vrbis prefecto. **D**ipolloni⁹. Velle aliquod audire miraculū. in aquis simplicibus factum/ quib⁹ nec oſeratio nec sacri crismatis infusio tribuit virtutē. **C**esarīus/ Prius tibi adhuc vñ referā de baptismō cui⁹ virtutē ampli⁹ etiam in re/ aduersa ognosci.

Ca.xlv

Ampore quodam quidam scolares sacerdotum morem imitā/ tes in quodam flumine canem sub invocatione trini nominis/ baptisauerunt. Canis vero virtutem tanti nominis sustinere nō/ valens. mox illis videntibus versus est in rabiem. Oueris vero eo q̄ gen⁹/ illud insanissimū sit pepercit sciens nō malicia sed ex stulticia sacramēto fa/ cā inuiriā. de aq̄s ḥo simplicib⁹ habes exēplū supi⁹. c. xxxv. de piscatoē q̄

aqua exussit. Habes etiam exemplum aliud in distinctione tertia. de homine peccatore ob cuius vicia mare intumuit et post confessionem tranquilluz datum est. Simile tibi nunc recitabo de quo satis miraberis

Ca. elij

In prima expeditione iherosolomitana Richardus rex anglorum cum multitudine peregrinorum copiisq; maximis transfretauit. Die quadam circa crepusculum orta est in mari tempestas validissima ita ut naues percellis oscuisse et vi ventorum impulse mortem omnibus intentarent. Rex vero sicut et ceteri mortem ante oculos habens tota illa nocte clamauit. O quando erit tempus in quo grisei monachi surgere solent ad laudandum deum! Tanta enim bona illis feci, ut non dubite quoniam morte ceperint pro me orare dominus nos respicere debeat. Mira fides regis. dominus vero qui dicit. Si habueritis fidem sicut granum sinapis dicetis huic monti transi hinc et transit. evidenti miraculo fidem iam dicti regis remunerauit. Nam circa octauam horam noctis tempore matutinali monachorum surgentium dominus orationibus excitatus et ipse per potentias consurgens imperauit ventis et mari et facta est tranquillitas magna ita ut omnes de tam subita maris immutatione mirarentur. Reuersus vero idem rex gratia eiusdem miraculi amplius ordinem honorauit. Quasdam domus elemosinis ditando de novo alias extruendo. Hec de miraculis aquarum dicta sufficiant quia ad miracula terre festino.

Ca. elios.

Icetur nostris temporibus implatum quod dominus in euangelio dicit. Surget gens contra gentem et regnum aduersus regnum et terremotus magni erunt per loca et pestilencie et fames. terror resque de celo et signa magna. licet de his aliqua dixerim exempla superaddam nunc plura. Nostris temporibus gens saracenum duce sa latino rege syrie surrexit contra gentem christianorum a quo capta est iherusalenum terram sanctam. Contra quam gentem per fidem tres vidimus expeditiones maximas fidelium. Prima fuit sub Frederico imperatore. Secunda sub Henrico filio eius. Tertia sub Frederico qui hodie imperat. Nostris inque temporibus gens latinorum surrexit contra grecos illos perfidia puocata. cepitque constantinopolim et magnam partem grecie. Circa eadē tempora manifestari ceperunt heresies albiensium. Unde zelo fidei turbate sunt gentes catholicoꝝ et inclinata sunt regna. utpote Francie et Hispanie ad illius destructionem sed nondum est finis. Ut enim taceamus de regnis gentium infidelium quanta fuerint bella inter regna fidelia ut regna frācorum aduersum regnum

angloꝝ inter regnū alemānie oꝝ galloꝝ regnū nouim' omnes. Quetā etiā gens anno preterito intravit regna rutenoꝝ et totam ibidem gentē vñā delevit. De qua nobis non constat que sit. vnde veniat. vel quo ten-
dat. De pestilencis & fame legimus satis non in libris. sed in pressuris no-
stris. Post mortem predicti henrici imperatoris tanta fames erat ut mal-
vus filiginis in alemannia marca coloniensū et in quibusdam prouincis
decez et octo solidis venderetur et ex magnitudine famis populus innu-
merabilis extinguet̄. De terremotibꝫ p loca noua et magna tibi referaz
miracula.

C A. xlviij.

In anno presenti qui est. M.ccxij. ab incarnatione dñi sicut nar-
ravit quidam de eisdem partibus venientes. due ciuitates in cipro
a terremotu corruerūt. In vna vero illarꝫ dum episcopus in alta-
ristaret missamqꝫ celebraret ecclesia tremefacta cecidit et tam ipm qꝫ reli-
quū populum extinxit.

C A. xliiij.

In aduentu dñi heretici mediolanenses hereticis qꝫ erant in brixa
multa plausta cū vicualibꝫ transmiserūt. In ipa vero die nativi-
tatis dñi dñi cūiuarent dñs terram occussit et cadentibꝫ edificis
plus qꝫ xij. milia hominū extinxit. Alij fugientes in campū cū audirent cla-
mores morientū nō fuerūt auti redire in ciuitatē ad illoꝫ succursū. Medi-
olanenses vero ciuitatē suā deserentes plus qꝫ p octo dies in tentoribꝫ ha-
bitabāt timore eiusdē terremot. In pgamo in cumis. in venecia. in cypro
in papho. et in alijs multis princijs atcqꝫ ciuitatibꝫ eodē tpe multos terru-
erūt terremot. Nec mir. Tot turreſ. tot edificia corruerūt vt nihil aliud
nisi finis mūdi videreſ instare. qđ a seculo est inauditū sicut in capite ieu-
nij magister Oliver p̄dicauit Colonie duo mōtes in papho habētes int̄
se stagnū coierūt ita vt efficerent mons vii. dñs vero terre dñi p montem
aque viā prepararet cū tanta vi erupit vt obuiantia queqꝫ deleret

C A. l.

Druo inculallo post iā dictū terremotū. i. tertio yd' ianuarij fact'
est colonie et circa nou' terremot' tā valid' vt pietes edificioruz
occusi ruinā minarent̄. Tadē hora abbas noster in monte sancte
Walburgis. erat em̄ an̄ ortū solis missā celebrās sic occussus est vt ex eodē
motu eccliaz lapsurā et altae cui astabat a terra deglutiendū eē formidaēt
Deinde circa tps duarꝫ ebdomadarꝫ aquēles aliū tremotū senserūt vēti
et tā validissimi his tpi'b' vt nosti fuerūt vt nō modicū nob̄ timorē icuterēt

Distinctio decima

De miraculis

In hoc eodez anno de quo nunc loquimur contigerunt duo miracula su
pradicta scilicet conflagratio theatri et casus nubis et habes capitulo vi
tesmooctauo et capitulo quadragesimo secundo

Ca.li

In hac septimana vigiles cuiusdam castri comitis de monte sicut
veraciter audiui contra celum respicientes viderunt celum aperi-
ri ignemqz de ipso exire qui ad aerem inferiorem descendens ad
diuersa loca terribiliter satis ac mirabiliter mouebatur alicuius
magne rei esse portentu ostendens. **Appollonius.** Satis me terret ho-
rum oratio. **Cesarius.** Adhuc habeo quod tibi dicā de miraculis terre

Ca.lii.

In dyocesi treuerensi villa cuius nomen est Wanebach iurta eccl
esiā eiusdem ville duo homines in argentifodina laborabāt. vn
inferius. alter vero superius in margine fosse. Interim lateribus
fosse collapsis homo qui in fundo erat molibus terre atqz petra-
rū obruit. Iuperior vero cum illis cadens sic contritus est vt tertia die mo
rere tur. Hoc autem obruti putans eum defundit missam pro eius ani
ma celebrari fecit. Et quia paupercula erat nec sufficere potuit ad celebra
tiones missarum singulis diebus in ecclesia coram altari pro remedio ani
me eius thus incendit. tribus tm diebus neglectis. Quod cum fecisset per
annum integrum homines lucri causa purgare coperunt fodinam. Cinqz
instrumentis suis obruto pīnquasset. clamauit ille. Parcite parcite. Mas
sam sic competētius rejcite vt non obruatis me. Illi primū putantes fan
tasma esse. cum vocem eius cognouissent fecerunt vt postulauerat. Nuda
tus autem cū interrogatus fuisse quomodo in tanto tempore vivere po
tuisse respondit. Singulis diebus tali hora diei quodam odore aroma
tico ita sufficienter refectus sum vt tota illa die usqz ad eandem horam
neqz manducare neqz bibere delectarer. In hoc toto anno per tres tm di
es eodem carui. et tunc fame pene mortuus fui. Non tamen exprimere po
tuit virtutē vel causam eiusdem odoris. Hoc eius de hoc requisita mor
intellerit quod pro anima eius fecerat vt predictum est omnibus exposuit
Appollonius. Hi spiritualia animabus impensa sic prouident corporibus
puto qz illis in penis positis multum possunt prōdēsse. **Cesarius.** de hoc
satis audies in sequentibus. Quantum enim prōdest humilibus in sacra
mentis ecclesie fides et deuotio. tantum stultis ac superbis eorundem sa
cramentoꝝ obest irrisio.

Ca lxx

Bstulit mihi abbas Theodericus noster monachus quondam comes in Wieda rem satis mirabilem. Non inquit in fluentia carnificem quandam hominem in officio suo probum satis nomine illius exprimens. Hic cum ipse quodam tertia feria ante cineres totam penitentiam noctem in comedationibus expendisset. Mane quasi ad abluerendas carnes cum quodam suo collega tabernacula intravit. Cumque ad officium missae pulsaret et fideles ad ecclesiam fluuerent necnon ex eadem taberna. iamque soli hi duo illic remanentes potarent ait alter carnifex. Certe modo diu nimis expeditam eam ergo ad ecclesiam propter sacros cineres. Cui ille misterium cinerum irridendo respondit. Sede ego tibi dabo cineres et tu mihi. Collensque cineres de lare iactauit super caput eius. Et ecce mox pena irrisio subsecuta est. Nam statim circa caput et faciem tantum sensit puluerem ac si follibus ei insufflaret. Cumque territus exclamaret. tantum ore cineris hausit ut pene suffocatus fuisset. Accurrerunt multi plagi tam mirabilem videntes. ductus est in primam insulam in qua non puluis sed gramen erat. sed nihil ei profuit. In rheno in pomerio in solario neque in aliquo loco a turbine cinorum se defensere potuit. a quibus tandem suffocatus pena irrisio soluit. Ecce homo de quo supradictum est deuotionis gratia etiam sub terra vivere potuit. hunc in aere iam dicta culpa suffocauit. Quo nunc subiectum miracula. Primum meruit virtus humilitatis. sequens virtus castitatis.

Ca lxxi

Ifarodus cuius memini in dist. iij. ca. iij. versus fuit in hemine rode. Hic cum esset homo binatus ut per humilitatem amplius mereceret porcos monasterij paschene non despexit immo precibus idem officium obtinuit. Die quadam cum iuxta nemus gregem pororum paucorum vidit ibi duas arbores que de uno trunco processerant. Cui cum una placuisse. dixissetque in corde suo. de quibus ydonea esset hec arbor ad alueos pororum. mox cecidit ac si securi succisa fuisset. Ecce non oranti sed cogitanti ligatum obediuit. Hec de humilitate. Audi aliud miraculum de castitate.

Ca lv

Hardus novitius noster sicut ipse mihi retulit habuit materteram non mine. Iuttamque ante questionem licet corpe fuisset casta gestibus tamen nimis ostendebat levis ac lasciva. Erat enim nubilis. hec cum die quodam cum sororibus luderet. germanus eius magne gravitatis clericus affuit. Qui

dolens de sororis levitate silicē solidissimi de flumine tulit et ait. **Pri**' scin det lapis iste in manu mea q̄z soror mea. **Iurta** stabilis fiat ac monialis. **Deus** vero vt ostenderet hominē nō esse iudicandū h̄m faciem mox silicē in manu eius scidit. **Quod** vbi illa cōperit tū verbo fratris tuz miraculo lapidis opuncta. nupcjs ac seculo valedixit et in clauistro sanctimonialiū cuius vocabulū est bethbūē religionis habitū suscepit. eū lapide vsq; ho die in testimoniu castitatis atq; ouersionis sue reseruans. **Hec** dicta sunt de clementis. **Placet** nūc audire aliquid miraculoso de his que in illis mouent aubus scz p̄scib' animalib' ac reptilib'. **Dipolloni**. placet. **Cesarius**. quod dicturus sū utz scriptū sit an nō ignoro. Ego em̄ illud nō dico ex lectione. sed ex cuiusdā viri religiosi relatione.

Cap. Ivi.

Drona quedā beatū Thomā cantuariense plurimū diligens. assiduis infirmitatib' laborabat et cū dolorib' agere. eundez martirem his verbis inuocabat. **Hande** inquit **Thoma** adiuua me. **Habebat** aut̄ nescio cui generis auiculā que ex assiduitate audiendi eandem absolute satis p̄ferre didicerat orationē. **Die** quādam milu' extra domunculā eā videns rapuit et auolauit. In ipo raptu dū vnguib' illi' aus p̄meret cūctis qui aderāt audientib' clamauit de aere. **Hande thoma** adiuua me. Ut aut̄ mirabilis deus martiris sui merita gloriosa demōstraret. miluo vt auiculā dimitteret p̄cepit. Que statim cū multa alacritate redijt ad dominā et ille rapine sue penā luens mortuus cecidit in terram. **Dipollonius**. Quid est q̄ sanctus succurrit periclitanti auicule et nō egrotanti famule? **Cesarius**. qz illa aliā vitam nō habebat quā ista expectabat. Voluit etiā ei ostēdere q̄ dilatio curationis ei' nō foret ex impotentia sed ex p̄uidentia quia virtus in infirmitate p̄ficit. **Audi** aliud miraculum.

Ca. Ivi.

Mies quidā **Anselmus** nomine de villa lisere columbas plimas nutrire solebat. dictū est ei qz grauiter nutriendo illas peccaret eo q̄ lata et granaria ledherent primoꝝ. **Die** quadā eis ad comedendū annonā p̄ficiens cū om̄es essent in vnu corā eo congregate. clara voce cūctis qui aderāt audientib' dicebat. **Nos columbe si** dei voluntas est vt penes me habitatetis manete. fināt p̄cipio vobis in eius nomine vt statim recedatis. Ad qd verbū mox om̄es colube simul se leuantes simul auolauerunt. neq; vltra reuerse sunt ad illa domicilia.

Distinctio decima

De miraculis

Apollonius. Quo ibi manere potuerūt oīra voluntatem diuinā! **Cesarius.** Non sicut dei voluntas ut miles easdem colubas nutriret. nō tñ oīra dei voluntatē ibi esse poterāt. voluntas dei potentia eius est. vnde in ps Omnia quecūq; voluit dñs fecit in ce. et in terra ī. Putas deo placere cuī nūl accipitres grues et ceterē hmōi aues ad levitātes nutriuntur? Absit. Possunt tñ aliquē vtputa cyconie ad necessitates a religiosis nutriri sive hospitari. De quibus ppter occasionē miraculū tibi recitabo.

Ca lvi

Habuī cysterciū vbi caput est ordinis nostri. plurime nitificant cyconie. quod ideo a fratrib; religiosis pmittit qz p illas nō solū monasteriū sed omnia in circuitu loca ab immūdis vermb; mundantur. Hyeme appropinquante recedūt et tpe certo redeunt. Die quadā cū acies suas ordinassent ad peregrinandū ne hospitalitatis occesse immemores esse viderent. Conuentū qui eadē hora in agro laborabat petetes eūq; crebrius grucillando circuolantes. omnes in admirationē verterūt ignorantes quid peterent. Nō quos prior. Puto q; li centiā petant recedendi. Eleuansq; mansū benedixit eis. Nox mirū in modū cū multa alacritate simul auolantes monachis exēuntib; in viā qui regularem benedictionē accipere sive expectare paruipendūt magnā verendum incusserūt. **A**pollonius. Quid dicturi sunt homines rationales dei dono ingratī cū audierint columbas obedire eiconias regraciari. **Cesarius.** Hoc est quod dñs p Iheremiam pphetam populo suo israel improperat dicens. Turtur et hyrundo et cyconia custodierunt tempus aduentus sui. populus aut meus non cognouit iudiciū domini dei sui. **A**pollonius. Vbi habitant aues iste in hyeme! **Cesarius** In locis vtiq; calidis.

Ca.lvi

Hec mihi retulit quidā sacerdos pater aliquis familias plures habens nitos hyrundinū in domo sua et hoc ipm de quo tu queris discere desiderans. vnā ex eis cepit cartulā qz verba hec continentē. **H**yrundo. Vbi habitas in hyeme pedi eius aligans abire pmisit. Sciebat em̄ expimento qz semp loca necnō et habitacula solita repeterent. Illa cū ceteris in asiam veniens in domo cuiusdam petri nitificauit. In cuius pede cū ppter egressus vel ingressus quotidianos pōitaz cartulā templaret. scire volens qd esset auē cepit cartulam legit et amovit alterāq; annectēs tali modo interrogacioni rñdit. In asia

F z

Decima distinc*tio*

De miraculis

in d^oc^mo petri. Quod cū sup*dic*us paterfamilias in reversione hyrundi
nis sue d*id*icisset. hystoriā hanc p*ro* miraculo multis recitauit. De eiconis
vero multa admiratione digna recitare tibi possem si non ad altiora festi
narem. Masculi suas feminas valde zelant adulteria grauissime vindicat
habet tñ semine vnū remediū satis miraculosū. Si ante aduentū sui spa
ris aquis se immergere potuerit culpā adulterij ille minime cognoscit. sicq
ue penam mortis euadit.

Ca.lx.

In curia cuspidaz mislitis sicut a quodā religioso viro veracē au
diui nitus erat cyconiaz maris scz et femine. Illa absente masculi
lo adulteriū admittens frequēter paludi que domui prima erat
se immergit. Quod cū miles notasset causam scire volēs fossam sepib^{us} ope
riri precepit. Quid plura! Cū illa admisso scelere solitaz aquā peteret. nec
ei ingressus pateret. interim mas venit crimen agnouit adulteram rostro
impetiuit. Ad cuius interfectionē cū solus nō sufficeret cū furore auolans
et post horaz rediens multis sibi cyconis associatis in oculis omniū qui
in curia aderant miserā interfecit. **N**oucius. Puto istā zelotipā aliqd
in se trinere sacramenti. **M**onachus. Bene putas. Sepe em in scripturis
deus auribus se cōparat. cui^{us} sponsa anima fidelis est. adulteriū vero ome
peccatū mortale quod ab illo separat et dyabolo diūgit. aqua baptism^{us}
est et penitentia que semp reiterat et culpam abluit ne deus illam videat
vel cognoscat ad vindictam. His dictis pro exemplo. etiam de piscib^{us} qui
de eodem elemento. id est aqua facti sunt aliquid tibi miraculosi recitabo.

Ca.lxi

Onrad^{us} preposit^{us} sācti Seuerini in colonia. etiā preposit^{us} erat
Xantens. hic cū tpe quodā ad idez oppidū nauigaret et man^{us}
extra nauim in flumine lauaret. anulus aure^{us} bon^{us} valde ex ei^{us}
digito labens cecidit in rheu. Anno vero sequēti cū ad iaz dī
dū oppidū itez iret nauigio circa eundē locū in quo anulū p*ro*dīdeat p*isca*
tores obuios habuit a quib^{us} si aliq*s* haberet pisces captos inquiri prece
pit. R*es*iderūt illi. Habem^{us} esotū vnū qui preposito xantensi debet quē ven
dere nō audem^{us}. Quib^{us} cū diceret ecce preposit^{us} p*ro*ns est. p*iscē* ei obtuler^{et}
Quē cū coc^{er} exenterasset anul^{us} p*ro*fat^{us} in ei^{us} viscerib^{us} est rept^{us}. Quē cū cela
re nō poss^{et} nec vellet preposito enū o*nd*it. quē ille mox agnouit et nō absq
magnō miraculo recepit. **C**ap. lxi

Acerdos quidaz et monachus de ordine nigrop anno preterito retulit mihi de aquis et piscibus rem valde miraculosam. In provincia inquit nostra sicut hodie multi sunt testes tpe quodā omnes paludes et fluenta in sanguinē versa sunt. quoꝝ amaritudinem cū pisces sustinere non possent relictis aquis aridā petuerunt. Angulle vero sepes ascendentis illisq; inherentes sic sūt iuiente. Multitudo autē piscū in aq; mortua est ad instar vnius plage egypti. Aliquid nunc subiectam de animis malibus et bestijs que in terris gradiunt̄ quod miraculosum sit.

Ca.lxiii.

Dom Wilhelmus nouicior noster in prima expeditione Iherosolomitana rediret romam causam ibi tunc recentē audiuit vñ multū mirabantur. Bubulus quidam bubalos iuxta vrbez pauerat viginti annis et amplius. Die quadam cum non procul ab paucitibus in agro dormiret quatuor ex eis duenientes frontes quasi ad colloquiū duungebant et post horam ad suū custodem currentes tū pedib' calcando tū cornib' ventilando eum in frusta diuidentes interfecerunt.

Ca.lxiiii.

Butulit nobis abbas Daniel de lupa rem satis mirabilem. In carpania inquit ubi scolaisticus eram scolarib' die quadā licenciatū fuerat ire ad silvas. Qui in nemore lupe antz reperiētes catulos omnes ciecerunt. quoꝝ pedes vn' bipenni sua amputauit. Quibus recedētibus lupa rediit et ut catuloz pedes precisos vidit recedentes insecura solumodo cū qui hoc egerat nimiu furens impetuuit. Ille vero timens arborem ascendit. Quem cū insequi nō posset cepit vnguis circa radices fodere. Et cū sic nō p̄ficeret alios lupos aduocauit. Interim nunciantib' scolarib' homines de villa cū gladiis cuspidib' et baculis ei in auxiliū venientes lupos abegerunt in medio sui illū ducētes. Lupis invitatis ad horam sequētib' et reduntib' illa sola p̄seuerauit vindicare se temptas multis conatib'. Et cū essent primi ville lupa se periculo dans in vltionē catuloz armatoꝝ custodias irrupit et scolaris gule insiliens p̄tinus extinxit. que statim occisa est. **D**appolloni. Satis miror q̄ scolarez illū p̄ ceteris cognoscere potuit. **C**esar. Multa huiusmodi fiunt dei iudicio ex quibus est quod sequitur.

Ca.lxx.

Eomo quidā iuxta aquigrani tres habuit liberos. Eo vero tpe q̄ philippus ibidez coronat̄ est multi in provincia lupi videbant. Ex

quibus vnuſ iam dicit hominis infantem extra domum reperiens rapuit. ꝑ collo ſuo inſiciens filuas petiuit Miles quidam caſu ꝑ viaꝝ equitatis miserius infantis poſt lupum curſitauit eumq; viuū & incolumē ex dentibꝫ eius concuſſit Non multo poſt idem puer nescio quo dei iudicio a lupo rapiſ pfectatur et comedit. Habebat idem infans ſororem maiorem ſe que cum die quadam miſſa fuſſet in agrum ad haurientū aquā de fonte. lupus mul- tis viuentibus ad illam cucurrit et anteꝝ homines ſubuenire poſſent pu- ellam extinxerat inſtina eius deuorans. Sic homo ille duobus liberis pueris. cum tpe quodā guerre uxorem cum ſupelleſili ſua in ciuitate trans- tulifer tertium puer ad custodiā domus ſue quo ad uſq; reuerteret dimiſit Quoz reuersus non inuenit nec poſtea vidit. et veriſimile eſt ꝑ a lupo fi- cut ceteri fuerit raptus atq; ſuffocatus. Ex quo loquimur de lupis refera- tibi de lupo quod nuper audiui unde ſatis mirabar.

Ca. Ixvi.

Iuxta villam cuius nomen excidit lupus puellam adultam inua- lit dentibus brachiuſ illius tenens. Quā cū ſecuz traheret quoties illa clamare cepit clamantē durius preſſit et tacenti peccit Quid plura duc̄ta eſt ab eo in filuaz ad aliū lupum cuius gutturi os fuerat inſixū Qui cū nimis torqucret per os alterius lupi manus puelle in gutture hy- antis mittitur a qua os quod inheserat extrahit. Sanatus vero mox euz ſuo collega puellā ad villā p̄priā reduxit. Apolloni. Ego quendam iuue- nez vidi qui in infancia a lupis fuerat raptus et uſq; ad adolescentiā edu- catus. ita ut more luporum ſupra manus et pedes currere ſciret atq; vlu- lare. Cesarius. Hec de bestiis dicta ſint. Nunc vero de vermicibꝫ aliqua ſubiungam ſicq; diſtinctionem concludam.

Ca. Ixvii.

In villa carpania dyocesis Colonensis cuius ſuperius memini. homo quidam fuerat de quo mihi non conſtat utrum adhuc vi- uat religiosus ſed cec' Theoderic' nomine ognometo canter. hic tpe quodam iuuentutis ſue dū in agro tribulos aridos leuasset buſonez ſub eis magnum offendit. Qui cum ſe contra eum in pedes ſuos posterio- res quasi ad pugnam crexiſſet. ille iratus arrepto ligno vermem occidit. Mirabilem deum. cum theodericus nihil minimus ſuſpicaretur vidit buſonem exindum ſua inſequi uſtigia. Quem cum denuo tranſfodifſet et mul- totiens ſcremendo incineratſet non tamen proſecit. Nō fuit locus adeo mundaſ. adeo remotus qui ei ad dormiendum eſſet tutus. Noctibus per

clipeum timore illius ad trabem suspendebatur. Cum tempore quod am
equitaret cum quodam venatore socio suo ei q̄z tanta mirabilia conque/
rendo recitaret. ecce vermem eundem ille vidit caude equi eius in herentē
celeriusq; ad eum scandentem. Qui mox exclamauit. Caue caue. en dyab/
olis equū tuū ascendit. Mox ille desiliens occidit illum. Alio itidem tem/
pore sedente eo cum socijs suis conspicatur sepedictū verme in poste pri/
mi parietis. Ecce inquit vbi dyabolus ille. Nunq; ab eo liberabor nisi se
vindicauerit. Moxq; nuda coxa sinebat verme accedere. Quem cum mo/
rdisset mordentez manu iactauit ipm̄q; morsū celerius rasoio ad hoc
preparato abscondēs longius proiecit. Mox mirum in modum ipa preci/
sura ob infectionem veneni ad instar pugni intumuit et crepuit. Sicq; libe/
ratus est a verme illo immundissimo. Postea idem theodericus a quodā
milite innocenter exoculatus tante effectus est religiositatis ut semper nu/
dipes incederet et sic limina beatorū apostolorū Petri et Pauli necnon et
sancti Jacobi apud compostellam multis vicibus frequentaret. Ciprol/
lonius. Nunq; audiui talia. Cesarius. Sepe per huiusmodi monstra de/
us peccatores punit. vt nouerint quanta sit in futuro. vbi vermis nō mo/
rietur et ignis non extinguetur. vanis gulosis necnō et luxuriosis atq; im/
mundis pena est preparata. De vanis vt sunt venatores iam dictum est.
De luxuriosis exemplum habes in vita sancti malachie vbi homo luxuri/
osus per bufonem fugatus est a femina religiosa. De gulosis memini me
dixisse in distinctione quarta caplo. lxxvi. vbi intestina galline versa sunt
in bufonem. Referam tibi de hoc etiam recens exemplum.

¶ Calixtii

Tberge dyocesis Colonienſ sacerdos quidam celebrat. Homo
satis mirabilis et gule totus deditus. Nolo eum nominare spero
q; adhuc vitam suam beat emendare. Iuic consuetudo est tem/
pore tunc propter incitamenta gule tñ in phialis bibere id est in cibis
vitreis. die quadam phialam suam vino repletam tollens cum nescio cui
ad potandum illam porrigeret. bufo magnus fundo insedit de qua visu
one valde territi mirabantur. quomodo corpus tam grande intrare potu/
isset. cum eidem vasi quod inferius diffundebatur esset collum longum et
exile nimis. Cumq; sacerdos non posset vermem ejcere neque vas
vellet frangere. in locum unde illum tulerat reposuit et post horam reuer/
sus nihil in eo repperit. Mirum. liquor ille miraculose conuersus fuerat in
vermem horridum vt eius exemplo sacerdos abhorret ebrietatez

¶ a

Cap. lx

Dicitur diu q̄ p̄ huiusmodi verme deus iudeos qui corpore et cul-
tu omnino immundi sunt miraculose satis cōfudit. In villa prima
que Wintere nominatur. tempore quodam iudei illuc commorant-
es in domo cuiusdam militis quam conduxerant quasdam solemnitates
celebrabant. Cunq; altare pannis multis ac mundis operuissent. tempo-
re sacrificij vespertini simul intrantes sacerdos ad altare accedens postq;
pannos reuolut sub eis circa mediu altaris maximi bisonē inuenit. Qui
cum ex nimio horrore clamasset accurrere iudei accurrerunt et xpiani. nec
potuit latere visio tam monstruosa. Plures em̄ milites et eo p̄ vrores ad
spectaculum confluerant. qui in risum resoluti iudeorum co nfusionem au-
gmentauerunt. Per quos etiam recitatum est tunc temporis domino ge-
rardo abbati nostro a quo ego audiui. **D**ionyssius. Satis delector
in huiusmodi miraculis que sunt destructio erroris atq; vicioꝝ et quedā
incentia fidei atq; virtutum. **C**esar. Noueris etiam vermes vene-
natos alias habere virtutes naturales

Ca. lxx

Retulit nobis henricus de foresto miles quidaz honestus et verac-
rem de serpente satis mirabilem. Garelles inquit quidā iuxta nos
anno preterito vulneratus in latere et male sanatus erumpente sa-
nie torquebatur. Die quadaz cum nudato latere super truncum succise ar-
boris se reclinasset vt sanies efflueret. obdormiuit. Interim serpens adue-
nit et vulnus luxit. Expergefactus ille serpentem excussit. Et licet territus
fuisse ppter venenum magnum tamen mox sensit remedium. Quasum est
ei vt denuo in eodem loco predicto modo colubro copiam sugendi darec
forte sanitatem omnino reciperet. quod ita factum est. Banissimus vero es-
fectus in tantum a serpente cepit diligi vt in aliquo loco dormire non pos-
set quin ad eius lectum veniret. Cuius consortium homo abhorrens pro-
uinciam mutat interimq; per annum fere dimidiū illum non vidit. Neuer
sum denuo serpens sequitur. et cum non posset intrare ubi ille cubabat ma-
ne ante hostium repertus est. Quasum est ei vt monstrum occideret. Relpō
dente illo curatore meum non occidam. Tandem importunitate serpen-
tis exasperatus occidit illum. Sicq; ab eo liberatus est. **D**ionyssius.
Melior erat serpens iste illo serpente de quo dictuz est in distinctione sexta
capitulo. xxiiij. **M**onach. Ille peccatum maritum puniuit ad hoc em̄ crea-
tus fuerat. Quantu serpentes hōibꝫ parcant duobꝫ tibi pandā miraculis

Ca. lxxi.

Dutrona quedam in flandria sicut nuper audiui a Wigero monacho vilariensi. cum infantem peperisset circa illius corpusculum serpens maximus se complicauerat. de quo cum disputatum fuisse quomodo fore sine periculo infantis abstrahendus consilio cuiusdam gladius super eum positus est. Ad cuius frigiditatem coluber territus se erexit et ab infante cecidit. Qui baptisatus paucos sanguinibus dies in orbita eundem serpentem matrona fertur bibisse.

Ca. lxxii.

Simile pene ortigit in dyocesi traiectensi in villa dulre. Nutrix alaria nouicij nostri sicut ipse mihi retulit cum quadam die iuxta aluelia apum dormiret ingens serpens per os ventrem illius intravit. Adueniente eius marito ut dormientem excitaret vidit caudam ad mensuram digitum eiusdem serpentis adhuc in ore superesse. quem cum retrahere non posset illa euigilauit dicens. Valde incommodo soporata sum. et noluit ei maritus indicare quod acciderat ne ex ipso timore moreretur erat enim vicina partui. Cui a matre consilio viri lac et dulcia queque ministrabatur ut serpens eisdeꝝ potat quiesceret. In hora vero partum mulier cum infante serpentem effudit. Quae cum vir extracto gladio expectasset et ille sicut est naturaliter prudens ad feminam rediret preoccupatis eius itineribus occisus est. adhuc eadem mulier viuit. Si omnia recitare vellem que meis temporibus miraculose quasi contra solitum cursum nature facta sunt annus tempus deficeret. quæ copia dicendorum Interim ista teneas. in his de lectionis. quia ad ea que magis utiliora sunt festino. Quia scriptum est de deo. Memento mirabilium eius que fecit. horum que dicta sunt recordemur dicentes cum propheta. Tu es deus qui facis mirabilia solus. Non nobis domine non nobis. sed nomini tuo da gloriam. Nomen patris Christus est per quem facta sunt omnia. Cui cum eodem patre et spiritu sancto honor sit et imperium per omnia secula seculorum. Amen.

Explicit decima distinctio.